

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1533, 3 Αυγούστου 2022 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**Νέα αύξηση στην τιμή του ρεύματος
- δώρο στα αφεντικά της ενέργειας**

Απαντάμε με ΑΠΕΡΓΙΕΣ

- Για αυξήσεις στους μισθούς
- Κρατικοποίηση της ενέργειας
με εργατικό έλεγχο

Γυρίστε στη σελίδα 3

φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

28 Ιούλη: Μαζικό αντικυβερνητικό συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας σελίδες 4, 5

**10 Σεπτέμβρη
Όλοι/ες
στην ΔΕΘ!**

σελ. 3

9 Σεπτέμβρη
Πανελλαδική
συγκέντρωση των
εργατών Υγείας
στη Θεσσαλονίκη

σελ. 6

**Απεργιακό
καλοκαίρι
στην Ευρώπη**

σελ. 14

**Γιατί ο Λένιν
δεν οδήγησε
στον Στάλιν**

σελ. 8-9

**100 χρόνια από
το τέλος της
Μικρασιατικής
Εκστρατείας**

σελ. 10-11

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΕΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Νέα επίθεση στην ζωή της εργατικής τάξης

Η προοπτική ενός θανατηφόρου κρύου χειμώνα με «δελτία» στη θέρμανση γίνεται ολοένα πιο απειλητική για την Ευρώπη, όσο οξύνεται ο πόλεμος ανάμεσα στο ΝΑΤΟ και την Ρωσία στο έδαφος της Ουκρανίας.

Η Κομισιόν ανακοίνωσε πριν λίγες ημέρες ένα σχέδιο για την αντιμετώπιση της επερχόμενης κρίσης, που προβλέπει ανάμεσα στα άλλα έναν οριζόντιο περιορισμό κατά 15% της κατανάλωσης φυσικού αερίου σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το σχέδιο δημιούργησε τεράστιους τριγμούς ανάμεσα στις χώρες – μέλη, με τις κυβερνήσεις του «νότου» (που δεν εξαρτώνται από το ρωσικό αέριο) να διαμαρτύρονται και τις κυβερνήσεις του «βορά» να επικαλούνται την «ευρωπαϊκή αλληλεγγύη» για να στηρίξουν τις θέσεις τους. Αλλά ακόμα και αν ξεπεραστούν οι καυγάδες το σχέδιο δεν πρόκειται να λειτουργήσει.

Πριν λίγες μέρες η Gazprom, η ρωσική εταιρία που προμηθεύει με φυσικό αέριο μέσω του αγωγού Nordstream τη Γερμανία, περιόρισε ακόμα περισσότερο τις ροές. Μέχρι το ξέσπασμα του πολέμου η Ευρωπαϊκή Ένωση εισήγαγε το 40% του φυσικού αερίου που χρειαζόταν από τη Ρωσία. Τώρα έχουν περιοριστεί κάτω από το 1/3.

Τον Ιούνη η κυβέρνηση της Γερμανίας ενεργοποίησε το «δεύτερο επίπεδο» του σχεδίου της για την αντιμετώπιση της «ενεργειακής κατάστασης έκτακτης ανάγκης». Η Βοηνοβία, η μεγαλύτερη εταιρία ενοικίασης ακινήτων στη Γερμανία ανακοίνωσε ήδη περιορισμούς στη θερμοκρασία των ακινήτων της -στους 17 βαθμούς Κελσίου από τις 11 το πρωί ως τις 6 το απόγευμα. Μια άλλη μικρότερη εταιρία στα σύνορα με την Τσεχία επέβαλε περιορισμούς στην παροχή ζεστού νερού -που θα διατίθεται πλέον μόνο λίγες ώρες κάθε μέρα. Διακοπές στην ηλεκτροδότηση, το νερό, το τηλέφωνο και τις άλλες υποδομές υπήρχαν μέχρι τώρα μόνο στις «τριτοκοσμικές» χώρες. Τώρα επιβάλλονται στη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρώπης.

Η Κομισιόν προσπαθεί να ρίξει το φταίξιμο για αυτές τις ελλείψεις (και την έκρηξη των τιμών που τις συνοδεύει) αποκλειστικά και μόνο στον Πούτιν. Η Ρωσία, λέει, έχει μετατρέψει το φυσικό αέριο σε πολεμικό όπλο. Στις αρχές Ιούλη η Gazprom έκλεισε σχεδόν ολοκληρωτικά τις στρόφιγγες του Nordstream «για συντήρηση ρουτίνας» που θα κρατούσε 10 περίπου ημέρες. Η ροή, όμως, δεν αποκαταστάθηκε μετά τις δέκα αυτές ημέρες. Η Gazprom πρόβαλε σαν δικαιολογία αυτή τη φορά την αναμονή μιας ανταλλακτικής τουρμπίνας που είχε σταλεί στον Καναδά για επισκευή και είχε μπλοκαριστεί εκεί

Πόσο απέχει ο Λίβανος από την ΕΕ; Στην φωτογραφία, πηλακάτ σε διαδήλωση ενάντια στις διακοπές ρεύματος στην Βηρυτό το 2020, με το στιχάκι των Simon and Garfunkel: "Γιιά σου σκοτάδι, παλιέ μου φίλε..."

λόγω των κυρώσεων. Πόσο πραγματική είναι αυτή η δικαιολογία αυτό κανένας δεν μπορεί να το ξέρει. Αλλά η υποκρισία της Δύσης είναι δύσκολο να κρυφτεί.

Πολεμικό όπλο

Ο Πούτιν χρησιμοποιεί πράγματι το αέριο (και το πετρέλαιο) σαν πολεμικό όπλο. Αλλά το κλείσιμο της στρόφιγγας δεν είναι παρά η άλλη όψη του πολέμου των κυρώσεων που έχει επιβάλει, από την αρχή της ρωσικής εισβολής, η Δύση στη Ρωσία. Στον πόλεμο οι εμπόλεμοι στέλνουν την αεροπορία τους να βομβαρδίζει τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, τις γέφυρες και τις γειτονιές του «εχθρού» έχοντας πλήρη επίγνωση ότι ο «εχθρός» θα κάνει ακριβώς το ίδιο. Το ίδιο ισχύει για τις οικονομικές κυρώσεις και «αντι»κυρώσεις. Και όπως και στον πραγματικό πόλεμο έτσι και στον οικονομικό, ο κάθε ένας από τους εμπόλεμους τρέχει να καταγγείλει τον «εχθρό» για τις θηριωδίες του και να κρύψει σιωπηλά τις δικές του θηριωδίες.

Οι περιοχές των ροών έχουν υποχρεώσει τη Δύση ήδη σε μια μερική αναδίπλωση: ο Καναδάς αποφάσισε να δώσει μια «προσωρινή άδεια» για την αποστολή της επίμαχης τουρμπίνας στη Ρωσία. Και το σχέδιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποκλείσει τα πλοία που μεταφέρουν ρωσικό πετρέλαιο από την κάλυψη της ασφαλιστικής εταιρίας Lloyd's του Λονδίνου (κάτι που θα είχε σαν συνέπεια να μην μπορούν να δέσουν σε κανένα ευρωπαϊκό λιμάνι) αναβλήθηκε πριν από λίγες ημέρες «προσωρινά».

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αποφασίσει να απεξαρτηθεί οριστικά από το ρωσικό

αέριο και πετρέλαιο μέσα στην επόμενη πενταετία. Η Γερμανία χτίζει ήδη πυρετωδώς τέσσερις σταθμούς υποδοχής υδροποιημένου φυσικού αερίου, που θα εισαγάγει από τις ΗΠΑ και τις χώρες του κόλπου, στη Βαλτική. Πολλοί έχουν αρχίσει ήδη να μιλάνε για «αναβολή» της απόφασης κλεισίματος των πυρηνικών σταθμών παραγωγής ενέργειας (την απόφαση την είχε πάρει η Μέρκελ μετά την καταστροφή της Φουκουσίμα). Ή ακόμα και για επιστροφή στον γαιάνθρακα – ένα καταστροφικό για το περιβάλλον καύσιμο.

Αλλά τα σχέδια αυτά, εκτός από τις πολιτικές δυσκολίες που έχουν, χρειάζονται και πολύ χρόνο (αν όχι πολλά χρόνια) για να υλοποιηθούν. Η Κομισιόν το ξέρει αυτό πολύ καλά. Οι ελλείψεις ενέργειας δεν απειλούν μόνο τα νοικοκυριά: απειλούν και τις επιχειρήσεις. Στη Ρουμανία ο Όμιλος Alro, μια εταιρία παραγωγής αλουμίνου ανακοίνωσε ήδη το κλείσιμο μιας σειράς εργοστασίων και την απόλυση 500 εργαζομένων λόγω του υπερβολικού «ενεργειακού κόστους». Οι ηγέτες της Ευρώπης φοβούνται, ακόμα πιο πολύ από έναν «ψυχρό χειμώνα», έναν «θερμό χειμώνα» με τους εργάτες στους δρόμους να απεργούν και να διαδηλώνουν όχι μόνο για τα «δελτία» στη θέρμανση αλλά και για την ακρίβεια και τα κλεισίματα και τις απολύσεις. Αυτό που ζητάνε είναι την συνενοχή μας στα εγκλήματά τους και όχι την αλληλεγγύη μας απέναντι στους εργαζόμενους του βορρά που δοκιμάζονται από το κρύο. Και η απάντηση μπορεί να είναι μόνο μια: «όχι στο όνομά μας».

Σωτήρης Κοντογιάννης

Οι ματωμένες χειραψίες ενός πρίγκηπα

Τιμούμε και θαυμάζουμε την ηγεσία του, το όραμά του για το βασίλειο της Σ. Αραβίας και τον τρόπο που προοδεύει το βασίλειο» δήλωσε ο Α. Γεωργιάδης στη διάρκεια της επίσκεψης του Μοχάμαντ Μπιν Σαλμάν, πρίγκηπα διαδόχου της Σ. Αραβίας την περασμένη βδομάδα. Το ότι ο αντιπρόεδρος του Μητσοτάκη θαυμάζει και τιμά αυτόν τον χασάπη δεν προκαλεί έκπληξη. Ούτε πρέπει να προκαλεί έκπληξη η «μακρά χειραψία» του με τον Μακρόν. Το Παρίσι ήταν ο επόμενος σταθμός της περιοδείας του στην Ευρώπη.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση που κυκλοφόρησε το ΣΕΚ με τίτλο «Ο Μητσοτάκης αγκαλιά με τον «δολοφόνο με το πριόνι»:

«Ο μπιν Σαλμάν είχε διατάξει τη δολοφονία και τον τεμαχισμό του πτώματος του διαφωνούντα δημοσιογράφου Τζαμάλ Κασόγκι, μέσα στην σαουδαραβική πρεσβεία στην Τουρκία, ενώ άκουγε σε ζωντανή μετάδοση τη σφαγή του με πριόνι! Με τέτοιους αδίστακτους δολοφόνους, εκπροσώπους μιας θεοκρατικής απόλυτης μοναρχίας σφίχταγκαλιάζεται ο Μητσοτάκης και η κυβέρνησή του, την ώρα που στο όνομα της ελευθερίας και της δημοκρατίας βαθαίνουν την εμπλοκή τους στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στο έδαφος της Ουκρανίας στο πλευρό των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ.

Το σαουδαραβικό καθεστώς έχει βαμμένα τα χέρια του στο αίμα εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων στην Υεμένη, με τις βόμβες και το λιμό που έχει φέρει η επέμβασή του εκεί. Αλλά ούτε για αυτά τα εγκλήματα ιδρώνει το αυτί του Μητσοτάκη και της «πολιτισμένης Δύσης».

Παζάρια

Στην πραγματικότητα ο Μητσοτάκης βαδίζει στα χνάρια του προέδρου Μπάιντεν των ΗΠΑ, που συναντήθηκε πρόσφατα με τον μπιν Σαλμάν έχοντας προηγουμένως επισκεφτεί το Ισραήλ, με στόχο να προωθήσει τη συνεργασία των δύο κρατών εναντίον του Ιράν και να ενισχύει τον έλεγχο τους στη Μέση Ανατολή εναντίον της Κίνας. Και φυσικά για να παζαρέψει αύξηση της παραγωγής του πετρελαίου εν μέσω της ενεργειακής κρίσης. Κλιμάκωση των ανταγωνισμών και χρυσές μπιζνες για τις πολυεθνικές του πετρελαίου και των ορυκτών καυσίμων, την ώρα που η κλιματική αλλαγή απειλεί να βγει εκτός ελέγχου.

Τον ίδιο ρόλο διεκδικεί και ο Μητσοτάκης. Πριν μερικούς μήνες επισκέφτηκε το Ριάντ και στη συνέχεια η Ελλάδα έστειλε μία συστοιχία αντιαεροπορικών πυραύλων Patriot στη Σαουδική Αραβία στα πλαίσια της στενότερης αμυντικής συνεργασίας! Σήμερα ο μπιν Σαλμάν επισκέπτεται ευρωπαϊκή χώρα για πρώτη φορά από το 2018, για να κλείσει «στρατηγικές συμφωνίες» που θα γεμίσουν εκατομμύρια τους τραπεζικούς λογαριασμούς των ελλήνων εφοπλιστών και των άλλων αρπακτικών της αγοράς, αλλά δεν θα φέρουν δεκάρα τσακιστή στον κόσμο που υποφέρει από την ακρίβεια και τον καύσιμα. Κι όχι «μόνο» αυτό. Σφίχταγκάλιασμα με τον «δολοφόνο με το πριόνι» σημαίνει παραπέρα εμπλοκή στους πολεμικούς ανταγωνισμούς από τη νοτιοανατολική Μεσόγειο μέχρι τον Περσικό Κόλπο και τη Μέση Ανατολή. Η Σαουδική Αραβία είναι ο βασικός ανταγωνιστής του Ιράν. Είδαμε πρόσφατα το ζήλο της κυβέρνησης με την κατάσχεση του ιρανικού πλοίου.

Η διπλωματία της κυβέρνησης της ΝΔ φέρνει φτώχεια, εξοπλισμούς, πολεμικούς κινδύνους, σφίχταγκάλιασμα με δικτάτορες και τα εγκλήματά τους. Καιρός να την ανατρέψουμε με τους αγώνες μας!».

«Κάψτε τον καπιταλισμό, Όχι το δάσος» γράφει το πλαισίωμα της διαδηλώτριας στο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα την Πέμπτη 28/7. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Για να πέσουν με το εργατικό κίνημα στο δρόμο

Εκατό επιχειρηματίες συμμετείχαν στο «γεύμα εργασίας» στο ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία που έστησε η κυβέρνηση με τον πρίγκιπα διάδοχο της Σ. Αραβίας την περασμένη βδομάδα. Σύμφωνα με την Καθημερινή ο ΣΕΒ το θεώρησε τόσο σημαντικό που εξασφάλισε ότι τα μέλη του θα καθυστερήσουν λίγες μέρες τις διακοπές τους. Ποιος είπε ότι οι επιχειρηματίες δεν κάνουν θυσιές για την «ανάπτυξη»;

Την ίδια στιγμή οι διακοπές είναι άπιαστο όνειρο για εκατομμύρια εργαζόμενους και εργαζόμενες που ζουν στον καύσωνα τρέμοντας να ανοίξουν το κλιματιστικό. Προφανώς δεν έχουν πρόσβαση στις πολυτελείς αίθουσες του Μεγάλη Βρετανία.

Για την κυβέρνηση ο Αύγουστος είναι η περίοδος που επιταχύνει την εξόφληση των επιταγών της σε κάθε λογής αρπακτικά της αγοράς, φορτώνοντας το λογαριασμό σε μας.

Από το πέρασμα των μετοχών της ΕΥΔΑΠ στο Υπερταμείο μέχρι το Λόφο του Στρέφη, ο κατάλογος δεν έχει τέλος. Οι υπουργοί ανακοινώνουν μέτρα εξοικονόμησης ενέργειας στο δημόσιο και περιορισμού του ηλεκτροφωτισμού και την ίδια στιγμή κάνουν δώρα στους ιδιώτες που λυμαίνονται το ρεύμα με αυξήσεις στα τιμολόγια.

Κοινωνική καταστροφή

Αυτές είναι οι προτεραιότητες της ΝΔ, κέρδη για τα αφεντικά και κοινωνική καταστροφή για μας. Κι όχι μόνο στην οικονομία. Ο Δένδιας ταξίδεψε στο Βιετνάμ και συμμετείχε στη σύνοδο του ASEAN, για να ενισχύσει το διεθνές μέτωπο ενάντια στις «αναθεωρητικές δυνάμεις». Το Βιετνάμ τσακώνεται με την Κίνα για τις δικές τους ΑΟΖ. Την ίδια στιγμή η πολεμική ένταση στη νοτιοανατολική Ασία κορυφώνεται ανάμεσα στην Κίνα και τις ΗΠΑ για το ενδεχόμενο της επίσκεψης της αντιπροέδρου Πελόζι στη Ταϊβάν. Η άλλη όψη της «σώφρονος διπλωματίας» της κυβέρνησης είναι τα δις για εξοπλισμούς και η εμπλοκή σε κάθε ιμπεριαλιστική αναμέτρηση από την Ουκρανία μέχρι την νοτιοανατολική Ασία.

Η οργή ενάντια στα αίτια αυτής της δολοφονικής κυβέρνησης είναι απλωμένη παντού. Αυτό έδειξε και η μαζική διαδήλωση της περασμένης Πέμπτης, με χιλιάδες διαδηλωτές/τριες να αψηφούν τα χτυπήματα και τις προκλήσεις των ΜΑΤ και να βαδίζουν στο κέντρο

της Αθήνας ενάντια στην κυβέρνηση των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων που αφήνει τη μια περιοχή μετά την άλλη να γίνεται αποκαϊδι από τις πυρκαγιές.

Χρειάζεται να δώσουμε συνέχεια. Δεν χωράει καμιά αναβολή, καμιά «χειρονομία καλής θέλησης» απέναντι στην κυβέρνηση και τους καπιταλιστές. Δεν είναι ώρα για αναβολή κινητοποιήσεων όπως των σωματείων της ΛΑΡΚΟ, είναι ώρα για κλιμάκωσή τους. Η αντιπολίτευση δεν γίνεται στις συνεδριάσεις των Επιτροπών της Βουλής. Γίνεται στο «πεζοδρόμιο», τη διαδήλωση και την απεργία. Αυτά τα όπλα της εργατικής τάξης φοβούνται οι «από πάνω».

Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία που στενάζουν από τις περικοπές και γονατίζουν από το νέο κύμα κρουσμάτων της πανδημίας δίνουν απεργιακό ραντεβού στις 9 Σεπτεμβρίου στη Θεσσαλονίκη. Μέχρι τότε κάθε νοσοκομείο μπορεί να γίνει κέντρο αγώνα και κινητοποίησης που θα ξεσηκώνει όλους τους εργαζόμενους.

Η απάντηση στην ακρίβεια δεν είναι ένα «άλλο μείγμα πολιτικής». Είναι οι απεργίες για να κερδίσουμε Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και αυξήσεις πολύ πάνω από τον πληθωρισμό που ανεβαίνει κάθε βδομάδα. Κρατικοποιήσεις με εργατικό έλεγχο είναι η απάντηση στα αρπακτικά της ενέργειας που ανακοινώνουν αυξήσεις στη τιμή της κιλοβατώρας με την κυβέρνηση να τους επιδοτεί. Λεφτά για την Υγεία και την Παιδεία όχι για εξοπλισμούς και την αστυνομία είναι η απάντηση του εργατικού κινήματος στην πολεμοκάπηλη πολιτική της κυβέρνησης.

Με αυτές τις αιχμές και με ανοιχτές αυτές τις μάχες πάμε να πολιορκήσουμε τον Μητσοτάκη στις 10 Σεπτεμβρίου στη ΔΕΘ. Για να στείλουμε το μήνυμα ότι αυτή η κυβέρνηση θα πέσει με το εργατικό κίνημα στο δρόμο, που έχει τη δύναμη να επιβάλλει τη δική του εναλλακτική στο σύστημα της καταστροφής.

10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

Όλοι/ες στη ΔΕΘ

Με κεντρικό σύνθημα «Κάτω η κυβέρνηση της ακρίβειας, της φτώχειας και του πολέμου» καλεί ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης στη φετινή διαδήλωση στη ΔΕΘ στις 10 Σεπτεμβρίου. Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες του οργανώνουν ένα μεγάλο πανεργατικό συλλαλητήριο με προσυγκέντρωση στις 5.30μμ, Εγνατία και Αγίας Σοφίας, και συμμετοχή στη συγκέντρωση των συνδικάτων στις 6μμ στο Άγαλμα Βενιζέλου.

«Γιατί να διαδηλώσουμε στη ΔΕΘ; Όχι βέβαια γιατί περιμένουμε ότι οι εξαγγελίες του πρωθυπουργού θα βελτιώσουν την ποιότητα ζωής μας. Μετά από τρία χρόνια διακυβέρνησης Μητσοτάκη, έχουμε ένα πολύ καλό δείγμα γραφής της αντιλαϊκής πολιτικής που έχει εφαρμοστεί», μας λέει ο **Τάσος Μοσχονάς**, μέλος του ΓΣ της ΟΣΝΙΕ (Ομοσπονδία των εργαζομένων στην Ιδιωτική Υγεία) με την ΑΣΚΥ.

«Στην Υγεία: η χώρα μας είναι πρωταθλήτρια σε θανάτους σε όλη την Ευρώπη στα χρόνια της πανδημίας, χωρίς καμία μόνιμη πρόσληψη προσωπικού στο ΕΣΥ, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των κλινικαρχών. Στην Παιδεία: σημαντική μείωση των εισακτέων στα πανεπιστήμια ενισχύοντας τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και σχολές. Θεσμοθέτηση πανεπιστημιακής αστυνομίας και απόπειρα κατάργησης των φοιτητικών παρατάξεων.

Δικαιοσύνη: στα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας τα δικαστήρια αφήνουν ελεύθερους βιαστές (Λιγνάδης) και δολοφόνους (Κορκονέας, Χορταριάς), αλλά αρνούνται να αφήσουν ανθρώπους που σύμφωνα με τους νόμους τους θα έπρεπε να είναι ελεύθεροι, όπως τον αναρχικό απεργό πείνας Μιχαηλίδη.

Λεφτά υπάρχουν μόνο για Rafale, όπλα για τον πόλεμο της Ουκρανίας, κληρικούς και μπάτσους. Και ας μην ξεχνάμε το ποσό των 13,5 δις ευρώ τη διετία 2020-2021 σε απευθείας αναθέσεις έργων σε ιδιώτες.

Πολιτισμός: η Μενδώνη μετέτρεψε το Υπουργείο Πολιτισμού σε Υπουργείο Εμπορίου. Εργασία: Η ουσιαστική κατάργηση του θώρου, η ποινικοποίηση του συνδικαλισμού με τον κατάπτυστο νόμο Χατζηδάκη, η απειροελάχιστη αύξηση του βασικού μισθού σε σχέση με τον πληθωρισμό, η σχεδόν παντελής έλλειψη ΣΣΕ στους περισσότερους κλάδους, η αποδυνάμωση του ΣΕΠΕ έχουν φέρει την εργατική τάξη στα όριά της.

Ως Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης οργανώνουμε τη διαδήλωση στη ΔΕΘ και καλούμε την εργατική τάξη και τη νεολαία να συμμετέχουν σε μια δυναμική κινητοποίηση ενάντια την καταστροφική κυβέρνηση Μητσοτάκη. Ραντεβού στη Θεσσαλονίκη!».

• Τα πούλμαν του Συντονισμού από την Αθήνα θα ξεκινήσουν στις 10/9 στις 8πμ από το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο (28ης Οκτωβρίου '44). Κλείστε θέσεις στα τηλέφωνα 6944058157 και 6942894311.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Χιλιάδες άνθρωποι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Πρωτοβουλίας ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή διαδηλώνοντας την περασμένη Πέμπτη 28 Ιούλη στο κέντρο της Αθήνας την ίδια στιγμή που οι πυρκαγιές συνέχιζαν να καίνε από άκρη σε άκρη σε άκρη όλη τη χώρα. Μέσα στην Βουλή, η κυβέρνηση της ΝΔ ψήφιζε το νέο αντιπεριβαλλοντικό νόμο που απελευθερώνει και επιταχύνει τις αδειοδοτήσεις ΒΑΠΕ σε στεριά και θάλασσα, ενώ προωθεί την ιδιωτικοποίηση του νερού -αλλά αναγκάστηκε να κάνει πίσω αποσύροντας, προσωρινά, αντιπεριβαλλοντικές διατάξεις που αφορούσαν τις προστατευόμενες περιοχές natura.

«Η συγκέντρωση ξεκίνησε στο Σύνταγμα με τη συμμετοχή δεκάδων συλλογικοτήτων, σωματείων, δημοτικών-περιφερειακών σχημάτων και οργανώσεων της Αριστεράς, ανάμεσά τους η Πρωτοβουλία Ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή, το Fridays For future, το Support Earth, τα σωματεία εργαζομένων από τα νοσοκομεία **Άγιος Σάββας** και **Γεννηματάς**, η Πρωτοβουλία για τη διασφάλιση της δημόσιας διαχείρισης του νερού μαζί με συνδικαλιστές από την **ΕΥΔΑΠ**, δημοτικές - περιφερειακές κινήσεις και οργανώσεις της αριστεράς και του αναρχικού χώρου που διεκδικούσαν επιπλέον την αποφυλάκιση του απεργού πείνας **Γιάννη Μιχαηλίδη**» αναφέρει στην ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή. «Ήταν μια οργισμένη διαδήλωση ενάντια στην κυβέρνηση που καίει τη Δαδιά στο Σουφλί και τα Βατερρά στη Λέσβο γιατί δεν έχει αρκετούς πυροσβέστες και μέσα, αλλά σπαταλάει δισεκατομμύρια για να γίνει ορμητήριο πολέμου η Αλεξανδρούπολη, για μπάτσους και συνοριοφύλακες που επαναπροωθούν και πνίγουν πρόσφυγες στον Έβρο και το Αιγαίο.

Ενάντια στην κυβέρνηση της πυρκαγιάς και της απανθρωπιάς

Σύνταγμα 28/7. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Την κυβέρνηση που σκορπάει φτώχεια στους πολλούς και κάνει πλάτες στους κερδοσκόπους της ενέργειας, που καταγγέλλει το "περί δικαίου αίσθημα του όχλου", ενώ υποδέχεται με τιμές αιμοσταγείς δικτάτορες και πορωμένους δολοφόνους σαν τον πρίγκιπα της Σαουδικής Αραβίας».

Στη συγκέντρωση συμμετείχε κόσμος από τις πυρόπληκτες περιοχές καθώς και πυροσβέστες. «Το πυροσβεστικό σώμα έχει τεράστιες ελλείψεις. Τα κενά επίσημα φτάνουν τις 4.000 και ανεπίσημα τις 5.000, δεν υπάρχουν πυροσβεστικά μέσα λόγω της ανεπαρκούς χρηματοδότησης, έχουμε πολλά προβλήματα στα αμάξια» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Γιώργος**, συμβασιούχος πυροσβέστης που συμμετείχε μαζί με συναδέλφους του στην συγκέντρωση. «Οι εθελοντές μάς βοηθάνε

πολύ, όπως ο κύριος εδώ δίπλα μου, αλλά δεν υπάρχει συντονισμός. Αλλά την τεχνογνωσία, την έχει το πυροσβεστικό σώμα που πρέπει να είναι δημόσιο και δεν μπορεί να βασίζονται μόνο στους εθελοντές.

Ευκαιρία

Εμάς τους εποχικούς δασοπυροσβέστες, που έχουμε χρόνια εμπειρίας, αντί να κάνουν προσλήψεις, προσπαθούν να μας πετάξουν εκτός σώματος βάζοντας όρια ηλικίας. Όλοι οι συνάδελφοι είναι αγανακτισμένοι, είχαμε πέρσι κινητοποιήσεις, μας χτυπήσαν με τις αύρες, μόνο στο δρόμο μπορούμε να διεκδικήσουμε. Τώρα είναι η ευκαιρία να πιέσουμε και όχι όταν θα μας έχουν απολύσει. Λέμε φτάνει πια με τις προσλήψεις στην αστυνομία, ενισχύστε πια το πυροσβεστικό σώμα».

«Όλη η γειτονιά μου κήκε και το

σπίτι μου είναι όρθιο από σύμπτωση. Τρεις μέρες χωρίς φως, τη μέρα της φωτιάς χωρίς νερό, κανείς δεν μας βοήθησε, μας εγκατέλειψαν όλοι, κυβέρνηση και δήμος» τόνισε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Βασιλική Χατζηγεωργίου**, κάτοικος νέας Παλλήνης.

«Είμαι εδώ σήμερα για να διαδηλώσω ενάντια στις κυβερνητικές επιλογές ως προς το περιβάλλον που πλήττεται αφάνταστα το τελευταίο διάστημα» μας είπε ο **Διονύσης Πανταζόπουλος**, περιβαλλοντικός ακτιβιστής. «Κατ' αρχάς το νομοσχέδιο που έθεσε για ελάχιστες μέρες σε δημόσια διαβούλευση το Υπ. Περιβάλλοντος υποβαθμίζει και ουσιαστικά εξαφανίζει την προστασία των περιοχών Natura 2000 της χώρας, δύο χρόνια μετά την αλλαγή καθεστώτος των Φορέων Περιβάλλοντος. Δεύτερο θέμα η ιδιωτικοποίηση της

ΕΥΔΑΠ μέσω ΣΔΙΤ σπάζοντάς την σε δύο εταιρείες με παραχώρηση της κερδοφορίας της μιας στην άλλη, παρακάμπτοντας έτσι τη γνωμοδότηση του ΣτΕ περί αντισυνταγματικότητας της ιδιωτικοποίησης της εταιρείας. Μία τέτοια εξέλιξη οδηγεί στην εμπορευματοποίηση του νερού με συνέπειες όπως περίπου με αυτές που βιώνουμε με τις τιμές του ρεύματος. Τέλος, η κυβέρνηση της ΝΔ που σαν αντιπυρική ζώνη θεωρεί το μπλε του χάρτη, έχει αφήσει να κατακαεί η χώρα "αρκεί να μην υπάρχει νεκρός", δεν δίνει δεκάρα για τη ζωή του αναρχικού Μιχαηλίδη που δικαιούται την υπό όρους απελευθέρωσή του. Να τους ρίξουμε όσο γρηγορότερα γίνεται».

Προκλητική ήταν η στάση της αστυνομίας με ισχυρές δυνάμεις των ΜΑΤ να περικυκλώνουν από την αρχή τη συγκέντρωση στο Σύνταγμα. Κατά τη διάρκεια της πορείας προχώρησαν σε απρόκλητες επιθέσεις στο ύψος της Πανεπιστημίου με ξύλο, δακρυγόνα, συλλήψεις -και μια αύρα που αντί να έχει επιστατευτεί σε κάποια φωτιά προσπαθούσε να διαλύσει τους διαδηλωτές με συνεχείς ρίψεις νερού. Δεν δίστασαν να επιτεθούν σε δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερ που κάλυπταν την πορεία. Παρ' όλα αυτά, δεν κατάφεραν να διαλύσουν την πορεία η οποία κατέληξε στην Ομόνοια. Ανάμεσα στα συνθήματα που ακούστηκαν ήταν τα εξής: «Καίνε τα δάση, διαλύουν την Υγεία, κάτω η Νέα Δημοκρατία», «Δώστε λεφτά για δασοπροστασία και όχι για Ραφάλ και την Αστυνομία», «Στη Μεσόγειο ειρήνη των λαών, όχι εξορύξεις ορυκτών» και «Παιδεία, Υγεία, Ρεύμα και Νερό, δεν είναι εμπορεύματα ανήκουν στο λαό» καθώς και συνθήματα αλληλεγγύης στον Γ.Μιχαηλίδη.

M.N.

Νωρίτερα στην συγκέντρωση στο Σύνταγμα τον λόγο για να χαιρετήσουν πήραν ο Γιάννης Σηφακάκης, από την Πρωτοβουλία ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή, η Αργυρή Ερωτοκρίτου, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων νοσοκομείου Γεννηματάς, ο Γιώργος Ραντίστας, από την Πρωτοβουλία για τη Διασφάλιση της Δημόσιας Διαχείρισης του Νερού και πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων Αποχέτευσης ΕΥΔΑΠ και η Δήμητρα Βελέντζα, από την περιφερειακή κίνηση Ανυπότακτη Αττική.

«Εμείς που παλεύουμε κρατήσουμε όρθια τα νοσοκομεία ξέρουμε πολύ καλά ότι τα ζητήματα του περιβάλλοντος έχουν να κάνουν με τις επιλογές των κυβερνήσεων που δαπανάνε δισεκατομμύρια για εξοπλισμούς και αστυνομία και όχι για το περιβάλλον, την πυρόσβεση, την δημόσια υγεία, τις ανάγκες των

«Δεν περιμένουμε, κλιμακώνουμε»

απλών ανθρώπων» τόνισε η Αργυρή Ερωτοκρίτου. «Χαιρετίζουμε και εμείς την σημερινή συγκέντρωση καθώς βρισκόμαστε ξανά σε ένα καλοκαίρι που καίγεται όλη η Ελλάδα, όχι μόνο τα σπίτια και οι περιουσίες, αλλά η ίδια η ζωή αυτής και των επόμενων γενεών» τόνισε η Δήμητρα Βελέντζα. «Η μόνη απάντηση που δίνει αυτή η κυβέρνηση είναι περικοπές, ιδιωτικοποιήσεις και καταστολή, όπως βλέπουμε και σήμερα με τον ασφυκτικό κλοιό της αστυνομίας που την καλούμε να αποχωρήσει».

«Χαιρετίζω τη μεγάλη συγκέντρωσή μας και όλους εσάς που επιλέξατε σήμερα να αγνοήσετε τον καύσωνα και να βρεθείτε εδώ και να δώσετε την μάχη ενάντια στο νομοσχέδιο που κατεβάζει η κυβέρνηση» τόνισε ο Γιώργος Ραντίστας. «Ενώ το ΣτΕ αποφάσισε ότι οι με-

τοχές της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ δεν θα είναι στο υπερταμείο και ότι θα πρέπει να είναι υπό κρατικό έλεγχο, έρχεται σήμερα η κυβέρνηση και με δύο άρθρα προσπαθεί να νομοθετήσει εκ νέου, με σκοπό να αδειάσει τα αποθεματικά της για να δώσει κέρδος στα ιδιωτικά συμφέροντα. Αντί να αξιοποιηθούν αυτά τα χρήματα για μεγάλα έργα στην ΕΥΔΑΠ και την ΕΥΑΘ, όπως αντικαταστάσεις τσιμεντοαμιάντινων αγωγών, η κυβέρνηση προχωράει σε ένα νέο νομοθέτημα για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των ολιγαρχών, των φίλων του κ. Μητσοτάκη - που το μόνο καλό που έχει κάνει είναι ότι κατάφερε να συσπειρώσει για πρώτη φορά ίσως περιβαλλοντικές οργανώσεις, εργαζόμενους, συνδικάτα και πολίτες».

«Είμαστε εδώ διεκδικώντας προσλήψεις και

δαπάνες για την δασοπυρόσβεση, είμαστε εδώ απαιτώντας αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής από μια κυβέρνηση που γυρνά συνέχεια στα ορυκτά καύσιμα, είμαστε εδώ ενάντια στο νομοσχέδιο που έρχεται να γκρεμίσει ό,τι έχει αφήσει όρθιο ο περιβαλλοντοκτόνος νόμος του Χατζηδάκη το 2020» τόνισε ο Γιάννης Σηφακάκης. «Είμαστε εδώ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού. Η δικαιοσύνη τους, είναι μια δικαιοσύνη ταξική που απελευθερώνει βιαστές σαν τον Λιγνάδη και τους δολοφόνους του Ζακ αλλά αφήνει στην φυλακή τον απεργό πείνας Γ. Μιχαηλίδη -του οποίου διεκδικούμε την αποφυλάκιση. Είμαστε για όλα αυτά εδώ και έχουμε τη δύναμη να τους σταματήσουμε. Όχι περιμένοντας πότε θα έρθουν οι εκλογές αλλά κλιμακώνοντας τις απεργίες μας και τις κινητοποιήσεις μας εδώ και τώρα».

Κάτω τα χέρια από τους διαδηλωτές

Για τις 12 Αυγούστου στα δικαστήρια Ευελπίδων αναβλήθηκε η δίκη των τεσσάρων συλληφθέντων της πορείας της 28 Ιουλίου στην Αθήνα. Η πορεία, πραγματοποιήθηκε για την υπεράσπιση του περιβάλλοντος και σε αλληλεγγύη στον απεργό πείνας Γιάννη Μιχαηλίδη, δέχτηκε την βίαιη και απρόκλητη επίθεση της αστυνομίας εναντίον των διαδηλωτών.

Οι συλληφθέντες, ενώ ήταν οι ίδιοι που δέχθηκαν την απρόκλητη βία της αστυνομίας, κατηγορούνται σε βαθμό πλημμελήματος, κατά περίπτωση, για βία κατά υπαλλήλου, απόπειρα πρόκλησης σωματικής βλάβης, διατάραξη οικιακής ειρήνης και απείθεια.

Ανάμεσα στους συλληφθέντες είναι ο **Σωτήρης Λαπιέρης**, δημοτικός σύμβουλος Χαλανδρίου με την παράταξη «**Χαλάνδρι Ενάντια**», ο οποίος χτυπήθηκε και συνελήφθη επειδή διαμαρτυρήθηκε στους αστυνομικούς.

Όπως κατήγγειλε αμέσως σε ανακοίνωσή της η δημοτική κίνηση: «Έπειτα από αναίτια επίθεση της αστυνομίας με χημικά, ξυλοδαρμούς και παρουσία αύρας στη σημερινή μαζική διαδήλωση, όπου το κίνημα διαμαρτυρίας για τις πυρκαγιές και την κλιματική αλλαγή συναντήθηκε με την πορεία αλληλεγγύης στον φυλακισμένο απεργό πείνας Γιάννη Μιχαηλίδη, συνελήφθη και κρατείται ο δημοτικός σύμβουλος Χαλανδρίου, μέλος του Δ.Σ. του σωματείου εργαζομένων στον Συνήγορο του Πολίτη και μέλος της παράταξής μας, Σωτήρης Λαπιέρης. Είναι εμφανές ότι απέναντι στην κοινωνική δυσaráσκεια η κυβέρνηση συνεχίζει να επιλέγει την καταστολή και τον αυταρχισμό προκειμένου να υλοποιήσει τη νεοφιλελεύθερη πολιτική της, με θύματα το περιβάλλον, τον φυσικό πλούτο της χώρας, το λαό και τη νεολαία».

Σε δημόσια επιστολή του ο **Κώστας Ν.** καταγγέλλει τον ξυλοδαρμό που δέχτηκε από τους ματατζήδες όταν «η μανία τους αποτυπώνονταν στις σεξιστικές και ακατάπαυστες βρισιές που μου λέγανε, καθώς και σε όλες τις μπουνιές και κλωτσιές που μου ρίχνανε» καθώς ότι «είχαν το θράσος να καταθέσουν ακόμα και για αντίσταση κατά τη σύλληψή μου, πράγμα το οποίο διαψεύδεται περίτρανα σε όλα τα βίντεο και τις φωτογραφίες».

Μετά από δέκα μέρες έσβησε η φωτιά στο δάσος της Δαδιάς που σύμφωνα με τον Διονύση Καλύβα, καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, που μίλησε στην ΕΡΤ, «έκαψε 40.000 στρέμματα» καταστρέφοντας «ένα σημαντικό μέρος ενός μοναδικού οικοσυστήματος». Χιλιάδες είναι τα καμένα στρέμματα και στο Δρυμό της Βάλια Κάλντα που την Τρίτη 2/8 συνέχιζε να καίει ανεξέλεγκτη για 12 ολόκληρες μέρες.

Δύο από τα πολυτιμότερα οικοσυστήματα της χώρας, καίγονται αφημένα στην τύχη τους για μέρες, με την κυβέρνηση να ψάχνει δικαιολογίες στο «ανάγλυφο» του τοπίου είτε εκεί που δεν υπήρχε τέτοιο θέμα, όπως στην Δαδιά, είτε εκεί που ήταν προφανές, όπως στην Βάλια Κάλντα. Αλλά το «ανάγλυφο» του τοπίου δεν μοιάζει να στέκεται εμπόδιο όταν είναι να προχωρήσουν οι μπιζνες των εργολάβων ακόμη και όταν αφορούν τις κορυφογραμμές της Πίνδου ή άλλα βουνά της Ελλάδας.

Αυτές τις μπιζνες ήρθε να διευκολύνει το πλαίσιο που έβαζε το νομοσχέδιο «για την απλούστευση της περιβαλλοντικής αδειοδότησης» που έγινε νόμος με τις ψήφους της Νέας Δημοκρατίας, τις πρώτες πρωινές ώρες της Παρασκευής, 29/7. «Αυτά δεν έγιναν τυχαία. Έγι-

«Συντονισμένο σχέδιο» καταστροφής

Σύνταγμα 28/7. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ναν επειδή υπάρχει συντονισμένο σχέδιο, υπάρχει πρόγραμμα που υλοποιείται και έχει φέρει αποτελέσματα, έχει φέρει επενδύσεις» τόνισε χαρακτηριστικά στην ομιλία του ο υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας **Σκρέκας**.

Κάτω από την πίεση του κινήματος που διαδήλωνε έξω από την Βουλή αποσύρθηκαν προσωρινά εκείνες οι διατάξεις του νομοσχεδίου που αφορούσαν τις προστατευόμενες περιοχές, στις οποίες θα επέτρεπαν βαριές χρήσεις, όπως ΒΑΠΕ, δίκτυα μεταφοράς ενέργειας, οργανωμένες τουριστικές εγκατα-

στάσεις. Όπως ανέφερε η Καθημερινή αυτές οι διατάξεις «είχαν ξεσηκώσει περιβαλλοντικές οργανώσεις και επιστημονικούς φορείς, ωστόσο σωρευτικά σε πολιτικό επίπεδο λειτούργησε και η πολυήμερη πυρκαγιά στο Εθνικό Πάρκο Δαδιάς». Αλλά η απόσυρση είναι προσωρινή καθώς ο Σκρέκας πρόσθεσε ότι θα το επαναφέρει «έως το τέλος Αυγούστου, μόλις ανοίξει η Βουλή».

Μέγιστο καθήκον ενός υπουργού Περιβάλλοντος θα ήταν έως το τέλος Αυγούστου, να προσπαθήσει να οργανώσει την μάχη με τις πυρκαγιές που έρχονται μαζί με τα μελέμια – αλλά πού τέτοια τύχη. Κάθε μέρα που περνάει αυτή η κυβέρνηση γίνεται όλο και μεγαλύτερη απειλή για το περιβάλλον και τις ζωές μας. Οι αγώνες είναι μπροστά για να ανατρέψουμε την ίδια και όλους τους περιβαλλοντοκτόνους νόμους της μαζί.

Γιώργος Πίπτας

ΔΑΣΟΣ ΔΑΔΙΑΣ

«Αδιαφορία που κοστίζει»

Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με τον Γιώργο Δεμερίδη, δασολόγο και πρώην πρόεδρο του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Δαδιάς Σουφλίου, ενώ ακόμη η φωτιά συνέχιζε να μαίνεται. Όπως τόνισε μιλώντας στον Στέλιο Μιχαηλίδη: «Έχουν γίνει πάρα πολλά λάθη. Όταν πρέπει να προσέξεις τα ζητήματα της πυρκαγιάς, πρέπει απαραίτητα να λάβεις βασικά μέτρα πρόληψης, ώστε στην καταστολή της να ξέρεις τι θα γίνει. Αυτοί μια ζωή δεν έπαιρναν μέτρα πρόληψης. Δεν θέλουν να καταλάβουν πόσο σημαντικό είναι, επιφανειακά το αντιμετωπίζουν. Έτσι γίνονται οι φωτιές και οι ζημιές είναι πάρα πολύ μεγάλες.

Η ιδιαιτερότητα του δάσους είναι τα αρπακτικά πουλιά, όπως ο μαυρόγυπας που έχει τη μοναδική αποικία σε όλη την Ευρώπη. Κι αντί να το φροντίσουν όπως θα έπρεπε, το άφησαν έτσι χωρίς κοινωνική παρουσία. Παλιότερα οι φορείς του τόπου, οι συλλογικότητες, η τοπική κοινωνία συμμετείχαν στα όργανα του Φορέα. Ήταν εκεί να ξέρουν τι γίνεται, να παίρνουν θέση, ώστε να συνδυάζεται η προστασία του φυσικού πλούτου με την οικονομία. Στη συνέχεια αποφασίστηκε να μείνει μόνο το προσωπικό των Φορέων, τα διοικητικά συμβούλια καταργούνται, και το υπουργείο από την Αθήνα θα αποφασίζει για όλα. Μια λογική συγκεντρωτικού κράτους.

Από τα τέλη του 2009 μέχρι το 2013, παραλάβαμε μια κατάσταση χαώδη και καταφέραμε και τη φτιάξαμε. Πήραμε προσωπικό, από τέσσερα άτομα φτάσαμε τα δεκατέσσερα, ζωντάνεψε η υπηρεσία. Αυτό τώρα έχει αλλάξει ξανά. Καταργήθηκαν τα διοικητικά συμβούλια, έγιναν περικοπές, έμειναν δυο δασολόγοι στο Φορέα, το δασαρχείο στο Σουφλί υπολειπουργεί. Μια αδιαφορία που κόστισε.

Τα αεροπλάνα που έστειλαν για να ρίχνουν νερό δεν έφταναν. Κάηκαν μέχρι στιγμής 25 χιλιάδες στρέμματα και το κακό είναι ότι η φωτιά μπήκε ακόμα και στον πυρήνα του εθνικού δάσους. Η πυροσβεστική έχει και μεγάλες ελλείψεις και απειρία και άρνηση να ακούσει προτάσεις και παρατηρήσεις. Οι πυροσβέστες γνωρίζουν από αστικές, όχι δασικές πυρκαγιές. Παλιότερα είχαν και ζωντανούς πολλούς. Γι' αυτό αποφεύγουν να μπουν μέσα στη φωτιά, και ύστερα λένε είναι δύσβατο...».

Προσλήψεις στους ΟΤΑ τώρα!

Όταν τον Ιούλιο του 2020 ξεκινούσα την εργασία μου στον δήμο Βριλησίων, ήμουν αρχικά τοποθετημένος σε ένα πόστο πυρασφάλειας, ανάμεσα στα περίπου 10 σταθερά και 3 κινητά που υπήρχαν για την προστασία πρασίνου της Πεντέλης. Μέσα σε αυτό εμπλεκόντουσαν 3 δήμοι, Βριλησίων, Πεντέλης/Μελισσίων και Χαλανδρίου. Παρ' όλες τις δυσμενείς συνθήκες εργασίας (καθόλου τουαλέτα, φοβερή ζέστη, ανύπαρκτη εκπαίδευση), οι εργάτες και εργάτριες που ήταν στα πόστα των πυροφυλακίων ανταποκρινόντουσαν εξαιρετικά!

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν μια περίπτωση που η συνάδελφος από το πόστο Μάρκο Μπότσαρη αντελήφθη οσμή καπνού αλλά δεν μπορούσε να εντοπίσει την εστία. Η επικοινωνία και ο συντονισμός μεταξύ μας γινόταν ασύρματα, οπότε αναφέρει το πρόβλημα και αμέσως από το πυροφυλάκιο Νταβέλη δηλώνεται το στίγμα της εστίας όπου υπήρχε φωτιά. Μέσα σε 5 λεπτά τα κινητά μέσα πυρόσβεσης των δήμων είχαν σβήσει την φωτιά (κοντά στην μονή Πεντέλης), η οποία αν είχε εξαπλωθεί θα είχε προκαλέσει μεγάλη καταστροφή. Κάθε φορά που υπήρχε κίνδυνος πυρκαγιάς επενέβαινε άμεσα κάποιο κινητό συνεργείο (συγκολλησεις, εργασίες οικοδομών, καύση ξύλων κτλ).

Αφού τελείωσε η περίοδος της πυροπροστασίας, μετακίνησαν εμένα και τους υπολοίπους συνάδελφους σε διάφορα τμήματα του δήμου. Εγώ βλέποντας τον Μάιο του 2021 τον δήμαρχο Βριλησίων να παρουσιάζει νέο πυροφυλάκιο κάπως επαναπαύτηκα. Φτάνουμε στον Ιούλιο του 2022. Στις αρχές του μήνα, μες την πολλή ζέστη,

εγώ με την σύζυγό μου πηγαίναμε για Πεντέλη. Μια ευχάριστη απόδραση εν καιρώ καύσωνα. Ιδέα της ήταν, μιας και δεν εργαζόμουν πλέον στο τμήμα Πολιτικής Προστασίας του δήμου, να πάρουμε μερικά μπουκάλια νερό για να μοιράσουμε στα πυροφυλάκια. Προς έκπληξή μας τα πόστα πυρασφάλειας ήταν άδεια... Δύο εβδομάδες μετά είχαμε την καταστροφή των δασικών εκτάσεων και κατοικιών. Είχαν παρθεί μέτρα πρόληψης για την μεγάλη πυρκαγιά της Πεντέλης;

Τουλάχιστον, από τον δήμο Βριλησίων, οι εργάτες που ήταν στα πυροφυλάκια το καλοκαίρι του 2020 εργαζόντουσαν στον δήμο αλλά σε διαφορετικά τμήματα. Δυστυχώς όμως δεν μπορούσαν να φύγουν πλέον από εκεί γιατί κάλυπταν πάγιες ανάγκες του δήμου. Ο δήμος είχε φτάσει στο σημείο να έχει 60 συμβασιούχους COVID-19 και πάλι να αδυνατεί να καλύψει σωστά τις ανάγκες του στην Ύδρευση, Καθαριότητα και Πράσινο!

Είναι γνωστό ότι το καλοκαιρινό κλίμα ευνοεί την δράση των ανεξέλεγκτων πυρκαγιών. Παρόλα αυτά, ο καλύτερος τρόπος αποφυγής τους είναι η πρόληψη με εργάτες που θα φροντίζουν τις δασικές εκτάσεις μόνιμα κάθε εποχή. Οι συμβασιούχοι εργάτες και οι εργάτριες ορισμένου χρόνου δουλεύουν το ίδιο όσο και οι μόνιμοι και πληρώνονται πολύ λιγότερο με τον φόβο της λήξης σύμβασής τους. Αυτό πρέπει να σταματήσει και αντί να θυσιάζεται το περιβάλλον στον βωμό του κέρδους, καιρός είναι να θυσιαστεί το σύστημα που τα καταστρέφει.

Θοδωρής Λυκογιαννάκης,

Μηχανολόγος Μηχανικός,

συμβασιούχος στο Δήμο Βριλησίων

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αυξήσεις, όχι απολύσεις και αποσχίσεις

Σε συνεχείς κινητοποιήσεις εδώ και δύο μήνες βρίσκονται οι τραπεζοϋπάλληλοι στην Τράπεζα Πειραιώς με απεργίες, συγκεντρώσεις και δικαστικές προσφυγές ενάντια στις αποσχίσεις, τις απολύσεις και για αυξήσεις στους μισθούς. Την Τετάρτη 27/7 μεγάλη ήταν η συμμετοχή στην 24ωρη απεργία στη Real Estate της Πειραιώς με παράσταση διαμαρτυρίας έξω από τα κεντρικά στην οδό Κοραή. Την κινητοποίηση στήριξαν και το Εργατικό Κέντρο Αθήνας (ΕΚΑ) και το Σωματείο Εργαζομένων Χρηματοπιστωτικών και συναφών επιχειρήσεων Νομού Αττικής.

«Η απεργία στη Real Estate έγινε λόγω της απόσχισης που ανακοινώθηκε για τους εργαζόμενους που διαχειρίζονται τα ακίνητα της τράπεζας και της μεταφοράς τους σε τρίτη εταιρία. Ταυτόχρονα, αλλάζουν προς το χειρότερο οι όροι εργασίας τους ως “τραπεζο-πασχολούμενοι” και όχι ως τραπεζοϋπάλληλοι. Αυτό όμως είναι κομμάτι της συνολικότερης μάχης ενάντια στην απαξίωση του προσωπικού με αποσχίσεις, με συρρίκνωση του δικτύου και εκδιώσεις εργαζομένων», τονίζει σε δήλωσή του στην ΕΑ ο **Μανώλης Μπεμπένης**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στις Υπηρεσίες της Τράπεζας Πειραιώς (ΣΕΥΤΠΕ).

«Τη στιγμή που ο CEO της Τράπεζας Πειραιώς περνάει στη Γενική Συνέλευση των Μετόχων αύξηση 22% στον εαυτό του, οι μισθοί των εργαζομένων παραμένουν καθηλωμένοι. Εκτός των απεργιακών κινητοποιήσεων, έχουμε προσφύγει στον ΟΜΕΔ και έχουμε προχωρήσει σε αγωγή στην τράπεζα για την επαναφορά των συναδέλφων στην πρότερη εργασιακή κατάσταση.

Θεωρώ ότι η ΔΕΘ είναι η ιστορική ευκαιρία του εργατικού κινήματος να ενώσει τις δυνάμεις του και να δώσει μαζί με το μήνυμα για αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας και για πραγματικές αυξήσεις, τη στιγμή που ο πληθωρισμός τρέχει με 12%. Εμπνεόμαστε από τις απεργίες που γίνονται με αυτό το αίτημα από άκρη σε άκρη της Ευρώπης».

Τέλος ο ΣΕΥΤΠΕ σε επιστολή του στο Υπουργείο Εργασίας προχώρησε σε καταγγελίες αναφορικά με το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας Ανατολικού Τομέα Αθηνών, «το οποίο αδικαιολόγητα καθυστερεί να πραγματοποιήσει ελέγχους για την τήρηση του νόμιμου ωραρίου εργασίας στην Τράπεζα Πειραιώς, αφήνοντας στο κενό την εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας εργασίας, καθώς και με τον αυθαίρετο χαρακτηρισμό μεγάλου αριθμού εργαζομένων ως “άνευ ωραρίου”, γεγονός που συντελεί στην de facto καταστρατήγηση της νομιμότητας».

9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ - ΔΕΘ

Τα νοσοκομεία ανοίγουν την πολιορκία Μητσοτάκη

Την Παρασκευή 9 Σεπτεμβρη, οι υγειονομικοί απεργούν και διαδηλώνουν μαζί με τη Θεσσαλονίκη. Ξεκινούν τη διήμερη “πολιορκία” της κυβέρνησης Μητσοτάκη στη ΔΕΘ, απαιτώντας μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις στα νοσοκομεία, έξω οι εργολάβοι και όλοι οι ιδιώτες από το ΕΣΥ, να επιστρέψουν άμεσα όλοι οι εργαζόμενοι που βρίσκονται σε αναστολή.

«Μέσα στο κατακαλόκαιρο τα νοσοκομεία χτυπάνε κόκκινο», αναφέρει η ανακοίνωση του **Συντονιστικού Νοσοκομείων**. «Από τη μια η πανδημία που έχει αφεθεί στην τύχη της, από την άλλη οι τραγικές ελλείψεις σε όλες τις δημόσιες δομές υγείας σε προσωπικό. Χιλιάδες συνάδελφοι βρίσκονται αντιμέτωποι στην αδυναμία λήψης αδειών ή ακόμα και την οικονομική δυσχέρεια να πάνε διακοπές σε ένα νησί. Ο θυμός και η αγανάκτηση ξεχειλίζουν και οδηγούν σε απεργιακές κινητοποιήσεις, παραστάσεις διαμαρτυρίας, συγκεντρώσεις, συνελεύσεις σε πολλά νοσοκομεία», συνεχίζει, καλώντας σε μαζική συμμετοχή στην απεργιακή διαδήλωση που θα ξεκινήσει στις 8.30πμ από το Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης και θα βαδίσει στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης.

• Το Συντονιστικό Νοσοκομείων ναυλώνει πούλμαν από την Αθήνα, με αναχώρηση την Πέμπτη 8/9, 11μμ, από τον Άγιο Σάββα (δηλώσεις συμμετοχής στο τηλέφωνο 6945677808).

ΓΝΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Στο αυτόφωρο κινδύνευσε να οδηγηθεί η διευθύντρια που εφημέρευε στα επείγοντα του Νευρολογικού Τμήματος του ΓΝΑ Γεννημάτων μετά τα μεσάνυχτα της Τρίτης 25/7, σύμφωνα με τα όσα δημοσίευσε ο Χρίστος Αργύρης, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου. Ο ίδιος ήταν μπροστά όταν αστυνομικός της ΔΙΑΣ ζήτησε από την διευθύντρια να τον ακολουθήσει στο τμήμα, ύστερα από «ανυπόστατη και παράλογη» καταγγελία ασθενούς. Μαζί με νοσηλεύτριες και ειδικευμένους επενέβησαν αποφασιστικά και, όταν κατέφτασε ο Αξιωματικός Υπηρεσίας, κατέφεραν να αποτρέψουν την αστυνομική παρέμβαση.

Ο Χρ. Αργύρης καταλήγει στο κείμενό του: «Καταγγέλλουμε την αστυνομική αυθαιρεσία και το θράσος του αξιωματικού της ΔΙΑΣ που νόμιζε ότι εφαρμόζει κάποιο νόμο. Καταγγέλλουμε την κυβέρνηση που έχει διαλύσει τα νοσοκομεία μας και οδηγεί γιατρούς, νοσηλευτές, ασθενείς στην εξάντληση και τον εξευτελισμό της προσωπικότητάς μας.

Τα φιλικά τους ΜΜΕ έχουν ξεκινήσει ανελέητη επίθεση στο προσωπικό των νοσοκομείων, μετά τα γεγονότα ειδικά στον Άγιο Ανδρέα, κατηγορώντας εμάς τους υγειονομικούς για αργόμισθους, ανεύθυνους δημόσιους υπαλλήλους και τελικά επικίνδυνους.

Εμείς και μόνο εμείς κρατάμε ακόμα τα νοσοκομεία μας όρθια. Αυτή είναι η αλήθεια. Όχι η κυβέρνηση, όχι οι υπουργοί υγείας. Τραγικά γεγονότα θα συμβαίνουν με μαθηματική ακρίβεια στο βαθμό που τα νοσοκομεία μας και η πρωτοβάθμια υγεία είναι στο κόκκινο λόγω υποστελέχωσης, συνταξιοδοτήσεων, αναστολών εργασίας και παγώματος των προσλήψεων.

Καλούμε τους ασθενείς μας να συνεχίσουν μαζί με να βρίσκονται στο πλευρό μας, καλούμε την ΠΟΕΔΗΝ, την ΟΕΝΓΕ, την ΕΙΝΑΠ να προχωρήσουν σε απεργιακή σύγκρουση με την κυβέρνηση που αφήνει κάθε αστυνομικό και ΜΜΕ να ξεσαλώνουν πάνω μας την ώρα που κινδυνεύουν ζωές».

ΑΓΡΙΝΙΟ

Συλλαλητήριο για τη Δημόσια Υγεία πραγματοποιήθηκε με πλήθος κόσμου στην κεντρική πλατεία στο Αγρίνιο μετά από κάλεσμα της Ένωσης Νοσοκομειακών Γιατρών Αιτωλοακαρνανίας ενάντια στις περικοπές και το νέο ΕΣΥ που προβλέπει ακόμα και συγχώνευση των δύο νοσοκομείων της περιοχής, Αγρινίου και Μεσολογγίου.

Συμμετείχαν ο Σύλλογος εργαζομένων νοσοκομείου Μεσολογγίου, το Εργατικό Κέντρο Αγρινίου, η Ένωση Οικοδόμων Αιτωλοακαρνανίας και αγροτικοί σύλλογοι. Παρέμβαση στην κινητοποίηση έκαναν μέλη του ΣΕΚ με την Εργατική Αλληλεγγύη γενικεύοντας τη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση που καίει τα δάση και διαλύει την Υγεία, καλώντας στις κινητοποιήσεις στη Θεσσαλονίκη στις 9 και 10 Σεπτεμβρη.

ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ

Η κυβέρνηση που δέρνει πυροσβέστες και υγειονομικούς, μετρά σήμερα εκατοντάδες νεκρούς στα νοσοκομεία και χιλιάδες στρέμματα γης καμμένα. Παρά την επιλογή του ΕΟΔΥ να μην ανακοινώνεται καθημερινά ο αριθμός των νεκρών, η πραγματικότητα στα νοσοκομεία σήμερα, σε καμία περίπτωση δεν έχει βελτιωθεί.

Ιδιαίτερα δε στα πλήρως υποστελεχωμένα ψυχιατρικά νοσοκομεία, έχουμε εκατοντάδες εισαγωγές εβδομαδιαία, ενώ αρκεί κανείς να παρακολουθήσει τη ροή ειδήσεων, με τις σχεδόν καθημερινές αυτοκτονίες, για να καταλάβει την τρομερή ψυχική επιβάρυνση στην οποία έχει περιέλθει η πλειονότητα του κόσμου. Όπως και τις σχετικές μελέτες για την σωματική και ψυχική κατάρρευση των υγειονομικών.

Οι επικουρικοί εργαζόμενοι/ες -που κινδυνεύουν με απόλυση από τέλη Δεκέμβρη- στο Ψ.Ν.Α. “Δρομοκαϊτείο” είναι αποφασισμένοι να διεκδικήσουν με κάθε μέσον τόσο τη δουλειά τους, την οποία υπηρέτησαν με αυτοθυσία και σθένος όλο αυτό το διάστημα, όσο και την υπεράσπιση του δικαιώματος των ασθενών σε δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες υγείας.

Σε αυτό το πλαίσιο προχωρήσαμε σε γενική συνέλευση με τη στήριξη του σωματείου μας και αποφασίσαμε την κατάθεση αγωγής με σκοπό την παραμονή μας στο νοσοκομείο. Επίσης ορίστηκε σχετική επιτροπή εργαζομένων και τονίστηκε η σημασία της δυναμικής συμμετοχής μας σε όλες τις κινητοποιήσεις.

Μαρία Μπολοβίνα, Ψυχιατρική Κοινωνική Λειτουργός στο νοσοκομείο Δρομοκαϊτείο

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
8.30πμ Ιπποκράτειο Θεσ/νίκης
Πορεία στο Υπ. Μακεδονίας-Θράκης
ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
• ΜΑΖΙΚΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΤΩΡΑ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
• ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΟΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥ
• ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ
• ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ
• ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΣΕ ΑΝΑΣΤΟΛΗ
ΔΗΛΩΣΕΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΠΟΥΛΜΑΝ
Αναχώρηση ΠΕΜΠΤΗ 8/9, Πρω. Αγ. Σάββας
Τηλ.επικοινωνίας: 6945 677808
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
http://synntonismosygeia.blogspot.gr • 6945 677808

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Νίκησε ο αγώνας των υγειονομικών ενάντια στην εκδικητική απόλυση του ειδικευόμενου γιατρού στο νοσοκομείο Ευαγγελισμού και συνδικαλιστή, Νικόλα Σκουφογλόου από την Διοίκηση του νοσοκομείου. Μετά από πέντε εβδομάδες με κινητοποιήσεις και δεκάδες αποφάσεις στήριξης από σωματεία και φορείς, η 1η Υγειονομική Περιφέρεια, με έγγραφό της, απαίτησε την ακύρωση της απόφασης του Διοικητή να μην ανανεώσει τη σύμβασή του.

Στάση εργασίας και κινητοποίηση στον Ευαγγελισμό πραγματοποιήσαν την Τετάρτη 27/7 υγειονομικοί της ΕΙΝΑΠ και του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου γι' αυτό το ζήτημα. Στην παρέμβασή τους στη Διοίκηση, ο αναπληρωτής διοικητής, παρ' όλο που δήλωσε άγνοια σχετικά με την επιστολή της ΥΠΕ, επιβεβαίωσε ότι αυτή τους υποχρεώνει να προχωρήσουν στην ανανέωση της σύμβασης.

«Η σημερινή κινητοποίηση γίνεται με το νέο δεδομένο ότι η 1η ΥΠΕ, δεν γνωμοδοτεί απλά την ανανέωσή μου όπως πριν, αλλά πάει ένα βήμα παραπάνω και αποφασίζει την ακύρωση της απόλυσής μου», δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Ν. Σκούφογλου. «Η λογική της ΥΠΕ είναι ότι η απόφαση του διοικητή δεν είναι επαρκώς τεκμηριωμένη ούτε συγκεκριμένη, αλλά άδικη και με βάση νομικές επικλήσεις χαρακτηρίζεται παράνομη και παράτυπη.

Είναι σημαντικό γιατί δείχνει ότι μετά τις κινητοποιήσεις και την πίεση από όλες τις μεριές ο Διοικητής είναι απομωμένος, ότι δεν έχει την εξουσία που νομίζει ότι έχει και με τη “βιτρίνα” του ιδιοκτήτη του νοσοκομείου να σπάει. Ο κόσμος που το μαθαίνει αυτό αναθαρρεί. Κι επομένως, και οι υπόλοιπες αυταρχικές του δράσεις -τα πρόστιμα, οι κλήσεις για απολογίες, οι μετακινήσεις κ.α.- μπορούν να παρθούν πίσω με τον δρόμο του αγώνα, τις στάσεις εργασίας και τη δημοσιοποίησή».

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Χορός εξαγορών και συγχωνεύσεων στις πλάτες του ΕΣΥ

Στην συγχώνευση του Ερρίκος Ντυνάν με την Euromedica προχωράνε η Ημίθεα Α.Ε. (θυγατρική της Τράπεζας Πειραιώς) και το επενδυτικό fund Farallon.

Ο νέος όμιλος θα διαθέτει πάνω από 2.700 εργαζόμενους, 1.000 κλίνες δευτεροβάθμιας φροντίδας πανελλαδικά και ένα δίκτυο 3.500 συνεργαζόμενων ιατρών. Στο Ερρίκος Ντυνάν θα προστεθούν επτά γενικές και μαιευτικές κλινικές και 23 διαγνωστικά κέντρα σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Ρέθυμνο, Λάρισα, Πιερία, Αλεξανδρούπολη και ένα κέντρο αποκατάστασης στην Θεσσαλονίκη.

Κοινό γνώρισμα των δύο εταιρειών ο υψηλός δανεισμός από τις τράπεζες που είχε οδηγήσει στο παρελθόν σε εκκρεμότητες προς το προσωπικό που παρέμενε για μήνες απλήρωτο. Το Ερρίκος Ντυνάν ξεπουλήθηκε στην Ημίθεα από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό μετά την πολυετή κακοδιαχείριση και την οικονομική κατάρρευση. Το Σωματείο των Εργαζομένων στο Ερρίκος Ντυνάν έχει επαναλειμμένα πάρει θέση υπέρ της ένταξης του νοσοκομείου στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας. Η Euromedica πέρασε στον έλεγχο του Farallon μετά την εξαγορά των μισών δανείων της Euromedica αξίας περίπου 200 εκατ. ευρώ. Υπέρ της κρατικοποίησης του Ερρίκος Ντυνάν και της Euromedica έχει ταχθεί η ΑΣΚΥ στην Ιδιωτική Υγεία, το αντικαπιταλιστικό δίκτυο των εργαζομένων στον κλάδο.

Εκβιασμοί

Στον κλάδο της ιδιωτικής υγείας σημειώνεται ένας χορός εξαγορών και συγχωνεύσεων καθώς τα κεφάλαια ντόπια, όπως οι Τράπεζες, ή μη όπως τα κερδοσκοπικά funds CVC και Farallon, ανταγωνίζονται για μεγαλύτερο έλεγχο της αγοράς μέσω της υπερσυγκέντρωσης. Η συσσώρευση κεφαλαίων ισχυροποιεί τη θέση αυτών των επιχειρήσεων σε επίπεδο διαπραγμάτευσης με την εκάστοτε κυβέρνηση και την καθιστά ευάλωτη σε εκβιασμούς όπως αντίστοιχα στην αγορά του φαρμάκου. Είναι νωπές ακόμα οι μνημες από το σκάνδαλο της Novartis.

Ο ανταγωνισμός εκτείνεται πέρα από τον κλάδο της ιδιωτικής υγείας και στην ιδιωτική ασφάλιση. Το CVC Capital έχει στην κατοχή του 6 μεγάλες ιδιωτικές κλινικές. Το Υγεία, το Metropolitan Hospital, το Μητέρα, το

Metropolitan General, το Λητώ και το Creta InterClinic, ενώ προχώρησε στην εξαγορά της Εθνικής Ασφαλιστικής από την Εθνική Τράπεζα με σκοπό να χτίσει μία γέφυρα μεταξύ ιδιωτικής ασφάλισης και ιδιωτικής υγείας. Γιατί επιδιώκουν αυτά τα επιθετικά κεφάλαια τόσο πολύ να μπουν στην ιδιωτική Υγεία και θεωρούν ότι είναι ευνοϊκή η επένδυση στην Ελλάδα σήμερα;

Η εκθετική αύξηση των παρεχόμενων υπηρεσιών από τον ιδιωτικό τομέα μαζί με τον πολλαπλασιασμό της πελατείας δείχνει ότι ο κλάδος της ιδιωτικής υγείας προσφέρει ένα πεδίο με μεγάλα περιθώρια κέρδους παρά το claw back και το rebate που μειώνουν το περιθώριο αυτό.

Η υποβάθμιση του ΕΣΥ, οι μεγάλοι χρόνοι αναμονής και η διαχείριση της πανδημίας από την κυβέρνηση της ΝΔ συνέβαλαν σε μεγάλο βαθμό στην στροφή από το δημόσιο σύστημα υγείας στο ιδιωτικό. Η παιδιατρική κλινική ΙΑΣΩ που ανήκει σε ένα ακόμα επενδυτικό fund το Oaktree ανακοίνωσε την πρώτη Σύμπραξη Δημοσίου-Ιδιωτικού Τομέα στην παιδιατρική φροντίδα με την παιδιατρική κλινική του ΕΚΠΑ που στεγάζεται στο «Αττικό» Νοσοκομείο.

Το νομοσχέδιο του Πλεύρη για το ΕΣΥ προωθεί ακόμα περισσότερο την συγκέντρωση σε λίγους μεγάλους ομίλους στον κλάδο που θα οδηγήσει μέσα από ένα νέο γύρο αναδιάρθρωσεων σε κλεισίματα μικρότερων κλινικών και διαγνωστικών κέντρων και απολύσεις προσωπικού. Επίσης επεκτείνει τις ΣΔΙΤ με στόχο την πλήρη ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ και την εμπορευματοποίηση της υγείας. Η συμφωνία περιλαμβάνει την μετακίνηση προσωπικού στο ΙΑΣΩ Παίδων με επίφαση την εκπαίδευση των ειδικευόμενων ιατρών της Γ' Παιδιατρικής Κλινικής.

Η εργατική απάντηση στους κλικάρχες που θησαυρίζουν με την Υγεία πρέπει να είναι απεργιακή μάχη με αίτημα αυξήσεις στους μισθούς και ΣΣΕ, ειδικά τώρα που ο πληθωρισμός που καλπάζει συρρικνώνει το εργατικό εισόδημα. Ταυτόχρονα έχει σημασία ο κοινός αγώνας με τους εργαζόμενους στα Δημόσια Νοσοκομεία και ανάδειξη του αιτήματος για κρατικοποίηση της Ιδιωτικής Υγείας χωρίς αποζημίωση για τα αρπακτικά funds και τους μετόχους.

Κώστας Πολύδωρος

ΛΑΡΚΟ

Με κατάληψη και συντονισμό μπορούμε να τσακίσουμε την ιδιωτικοποίηση

Ένα βήμα πίσω αναγκάστηκε να κάνει η εργοδοσία της ειδικής διαχείρισης της ΛΑΡΚΟ κάτω από την πίεση της ανακοινωμένης απεργίας και κινητοποίησης των εργαζομένων στην Αθήνα την Παρασκευή 29/7.

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρουν τα σωματεία εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ, η ειδική διαχείριση δεσμεύτηκε «να δοθεί σύντομα σχέδιο συντήρησης και προετοιμασίας επαναλειτουργίας των μονάδων της επιχείρησης, αξιοποιώντας τα έσοδα από την πώληση παραγωγής, πρώτων υλών και υποπροϊόντων στη συντήρηση υποδομών και των εγκαταστάσεων της επιχείρησης. Δεν θα απολυθεί κανένας εργαζόμενος, τόσο στις εργολαβίες όσο και από τους μικρότερους εργολάβους έργου. Κατά τη διάρκεια της συντήρησης δεν θα υπάρξει βλαπτική μισθολογική μεταβολή των εργαζομένων».

Υπενθυμίζουμε ότι τις προηγούμενες μέρες, είχαν απολυθεί όλοι οι εργαζόμενοι και επαναπροσληφθεί με μηνιαίες ή διμηνιαίες συμβάσεις, που στο μάξιμουμ θα ίσχυαν για τους επόμενους πέντε μήνες. Ταυτόχρονα έμπαινε μπροστά το σχέδιο για να σταματήσει πλήρως η λειτουργία της ΛΑΡΚΟ μέχρι να εξαγοραστεί μέσω διαγωνισμού του ΤΑΙΠΕΔ, ο οποίος πήρε αναβολή για ένα μήνα, στα τέλη του Αυγούστου. Η συνέχιση της λειτουργίας με όλο το προσωπικό καθώς και η αναβολή του διαγωνισμού είναι δύο θετικές εξελίξεις, που δίνουν προβάδισμα στα σωματεία της ΛΑΡΚΟ ώστε να κλιμακώσουν τον αγώνα τους και όχι να εφησυχάσουν.

Γι' αυτό ήταν λάθος το μήνυμα που στέλνει η αναβολή της απεργιακής κινητοποίησης της 29/7, όχι μόνο στην κυβέρνηση και τους επίδοξους αγοραστές, αλλά και στους ίδιους τους εργαζόμενους. Η μεγάλη μάχη για το μέλλον των εργαζομένων και της ΛΑΡΚΟ δεν θα κριθεί επί του καθεστώτος της ειδικής διαχείρισης, αλλά στην ιδιωτικοποίησή της. Ο αγώνας τους εδώ και 30 μήνες έχει δείξει ότι μπορούν να βάλουν φρένο στα σχέδια της ιδιωτικοποίησης, που επιχειρείται εδώ και χρόνια. Τώρα είναι η ώρα να περάσουν σε πιο δραστικές μορφές πάλης, σε καταλήψεις του εργοστασίου και των ορυχείων και να συντονιστούν με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα που θα εμπνευστεί από μια τέτοια εξέλιξη και θα βάλει πλάτες, όπως το έχει ξανακάνει. Για μια δημόσια ΛΑΡΚΟ κάτω από εργατικό έλεγχο.

Αρπακτικά

«Η ΛΑΡΚΟ είναι η μεγαλύτερη μεταλλευτική βιομηχανία της χώρας. Συγκαταλέγεται μεταξύ των πέντε μεγαλύτερων παραγωγών σιδηροκελίου στον κόσμο, την ώρα που η τιμή του νικελίου έχει εκτιναχθεί. Είναι «χρυσωρυχείο» για τα αρπακτικά της αγοράς που υπηρετεί η κυβέρνηση», υπογραμμίζει η προκήρυξη του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης** που καλεί σε συμπαρατάση μέχρι τη νίκη στους εργαζόμενους της ΛΑΡΚΟ. Και συνεχίζει:

«Ο λόγος που ακόμα και την τελευταία στιγμή οι υποψήφιοι «μνηστήρες» της ιδιωτικοποίησης ζήτησαν την αναβολή του διαγωνισμού για τις 26/8 είναι γιατί φοβούνται

τη δύναμη του οργανωμένου αγώνα των εργατών. Θέλουν να σιγουρέψουν ότι η κυβέρνηση «θα κλείσει όλες τις εκκρεμότητες με τους εργαζόμενους» και ασκούν ακόμα μεγαλύτερη πίεση στον Μητσοτάκη να ολοκληρώσει τη βρώμικη δουλειά, ώστε να πάρουν τη ΛΑΡΚΟ χωρίς «βαρίδια».

...Γι' αυτό είναι ώρα για κλιμάκωση του αγώνα κι όχι αναμονή μέχρι τον επόμενο «διαγωνισμό». Είναι ώρα να προχωρήσουν τα σωματεία σε κατάληψη του εργοστασίου και των ορυχείων της εταιρείας. Έτσι θα κοπεί η όρεξη στη ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ, στη CMI, στον Μυτιληναίο, σε κάθε επίδοξο αρπακτικό της αγοράς ότι θα βάλει χέρι στη ΛΑΡΚΟ. Έτσι η κυβέρνηση θα πάρει τρανταχτό μήνυμα ότι το ξεπούλημα δεν θα περάσει, ότι η ΛΑΡΚΟ είναι πλούτος που ανήκει στους εργάτες γιατί «χωρίς αυτούς γρανάζι δεν γυρνά», ότι ανήκει σε όλο το λαό. Έτσι θα σταματήσουμε τις απολύσεις, έτσι θα επιβάλουμε την κρατικοποίηση κάτω από εργατικό έλεγχο.

...Γι' αυτό τα σωματεία της ΛΑΡΚΟ θα πρέπει να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή στη μεγάλη διαδήλωση των συνδικάτων στη ΔΕΘ στη Θεσσαλονίκη στις 10 Σεπτεμβρίου. Είναι η στιγμή να προχωρήσει ένα κοινό αγωνιστικό πρόγραμμα, που θα αναγκάσει την ηγεσία της ΓΣΕΕ (που μέχρι τώρα δεν έχει κάνει τίποτα) να καλέσει μια πανεργατική απεργία και διαδήλωση στην Αθήνα, που θα επιβάλλει ότι νόμος είναι το δίκιο του εργάτη και όχι των Μυτιληναίων και των Μητσοτάκηδων».

Μάνος Νικολάου

Γιατί ο Λένιν δεν οδήγησε στον Στάλιν

Τα κείμενα που ακολουθούν στηρήχθηκαν στις ομιλίες του Πάνου Γκαργκάνα, διευθυντή της Εργατικής Αλληλεγγύης, και του Γιώργου Γιαννόπουλου, εκδότη του ΕΝΕΚΕΝ, στο τριήμερο Μαρξισμός 2022 που πραγματοποιήθηκε τον Ιούλη στη Νομική.

Πάνος Γκαργκάνας

Κάνουμε αυτή τη συζήτηση μέσα στην προσπάθεια να είμαστε συνεχιστές της παράδοσης της επανάστασης στη Ρωσία, που έδειξε τι μπορεί να καταφέρει η εργατική τάξη άμα ανατρέπει τον καπιταλισμό και δώσει τη δυνατότητα στους εργάτες και τις εργάτριες να κυβερνά-νε.

Το ερώτημα αν ο Λένιν οδήγησε στο Στάλιν, εντάσσεται σε μια μεγάλη αντιπαράθεση, απέναντι σε μια μεγάλη ιδεολογική επίθεση που υπάρχει από την άρχουσα τάξη εναντίον της αριστεράς. «Η αριστερά είναι πάντα εκτός τόπου και χρόνου» λέει πάνω κάτω αυτή η επίθεση «γιατί μέσα στα οράματά της έχει την επανάσταση. Και οι επαναστάσεις πάντοτε καταλήγουν στην αντίθετη κατεύθυνση». Αυτό είναι το αφήγημα της άρχουσας τάξης. «Ματαιοπονείτε» μας λέει και φέρνει το παράδειγμα της Ρώσικης Επανάστασης: «Οι Μπολσεβίκοι έκαναν προεξέκκληση. Διέλυσαν την Εθνοσυνέλευση, την εκλεγμένη Βουλή. Κι άμα ξεκινάς με πραξικόπημα θα καταλήγεις σε δικτάτορα, στον Στάλιν. Άρα οι Μπολσεβίκοι οδήγησαν στο Στάλιν».

Χρειάζεται να απαντήσουμε σε αυτή την επίθεση. Μια πρώτη απάντηση είναι το «κοίτα ποιοι μιλάνε». Η Οκτωβριανή Επανάσταση, η κατάληψη της εξουσίας από τα Σοβιέτ, ήταν σχεδόν αναίμακτη. Η εργατική τάξη, τα σοβιέτ, πήραν με το μέρος τους φαντάρους, τη δύναμη που μπορούσε να αντιμετωπίσει τις αντεπαναστατικές ενέργειες. Για να φτάσουμε στον Οκτώβρη περάσαμε από το πραξικόπημα του **Κορνόλοφ**. Απέτυχε γιατί ο στρατηγός που έκανε το πραξικόπημα έπρεπε να μετακινήσει τους φαντάρους στην Πετρούπολη, αλλά οι σιδηροδρομικοί ήταν με τη μεριά των Σοβιέτ. Οι φαντάροι που θα επέβαλλαν το πραξικόπημα δεν μπορούσαν να μετακινηθούν γιατί τα τρένα τα κουμαντάρανε οι επαναστατημένοι εργάτες.

Το αίμα χύθηκε μετά την επανάσταση, όταν αυτοί που κατηγορούν τους Μπολσεβίκους ότι έφεραν τον Στάλιν, εξapéλυσαν τη μεγαλύτερη επίθεση με 19 στρατούς στο πλευρό των Λευκών, των στρατηγών δηλαδή που συνέχισαν την προσπάθεια να ανατρέψουν την εξουσία των Σοβιέτ. Δεν μπορούν να μας κουνάνε το δά-

κτυλο αυτοί που ιστορικά είναι υπεύθυνοι για τη βίαιη προσπάθεια να καταπινιγούν οι κατακτήσεις της πλειοψηφίας του κόσμου. Ο Κόκκινος Στρατός, με ηγέτη τον **Τρότσκι**, κέρδισε τον εμφύλιο πόλεμο. Μιλάμε για την περίοδο μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο που η αντιπολεμική διάθεση υπήρχε παντού και στους φαντάρους των άλλων χωρών. Όχι μόνο στη Γερμανία που με την επανάστασή τους το 1918 σταμάτησαν τον Α' ΠΠ, αλλά και στη Βρετανία, στη Γαλλία, στην Ελλάδα, παντού.

Εμφύλιος πόλεμος

Παρόλα αυτά ο εμφύλιος πόλεμος ήταν λουτρό αίματος για την επαναστατημένη εργατική τάξη της Ρωσίας. Και δεν είναι μόνο το πόσο έπεσαν στα πεδία των μαχών. Αυτοί που έδιναν τις μάχες στην πρώτη γραμμή του εμφυλίου ήταν οι πρωτοπόροι που έκαναν την επανάσταση στα εργοστάσια και τις πόλεις. Αποδεκατίστηκαν κι αυτό ήταν πλήγμα τόσο αριθμητικό όσο και ποιοτικό. Αλλά οι απώλειες είχαν να κάνουν και με την πείνα, την αποδιοργάνωση της οικονομίας, με κομμάτια της εργατικής τάξης που έφυγαν από τις πόλεις για να γυρίσουν στα χωριά για λόγους επιβίωσης κλπ. Αυτά τα λέμε για να γίνεται η συζήτηση συγκεκριμένη και να μη πηγαίνουμε σε αφηρημένες αποκηρύξεις της βίας «απ' όπου κι αν προέρχεται», που εί-

ναι γελοίες. Η επανάσταση, λοιπόν, επιβίωσε, αλλά βαριά τραυματισμένη, με χτυπημένο το πιο πρωτοπόρο κομμάτι της εργατικής τάξης και τη δυνατότητά του να συσπειρώνει την υπόλοιπη εργατική τάξη να έχει περιοριστεί.

Έτσι φτάνουμε στη δεκαετία του 1920 όπου ανοίγει η μεγάλη συζήτη-

ση πώς μπορεί να πάει παραπέρα η επανάσταση. Οι Μπολσεβίκοι είναι στην εξουσία, αλλά τα σοβιέτ έχουν αποδρακτιστεί. Δεν έχουν τη δυνατότητα να συσπειρώνουν πλέον τον κόσμο που συσπείρωναν όταν έκαναν τις συνελεύσεις τους για να αποφασίσουν ότι προχωρούν να πάρουν την εξουσία.

Χρειάζονταν μια διαδικασία ανασυγκρότησης. Εκεί είναι η μεγάλη αντιπαράθεση της δεκαετίας του '20. Δύο ήταν οι διαφορετικές γραμμές κι απόψεις. Από τη μια μεριά, ήταν η επαναστατική άποψη που εξέφραζε ο Τρότσκι και η **Αριστερή Αντιπολίτευση** και η οποία ηττήθηκε. Από την άλλη ήταν ο Στάλιν με τη γραμμή που επικράτησε. Χρειάστηκε αυτή η πολιτική αντιπαράθεση για να δημιουργηθούν τα στρατόπεδα και να αναδειχθεί το κομμάτι εκείνο της γραφειοκρατίας που κέρδισε αυτή την αντιπαράθεση κι έδωσε τη δύναμη στον Στάλιν να προχωρήσει στη δεκαετία του '30 και να κάνει την αντεπανάσταση με την οποία ηττήθηκε η Ρώσικη Επανάσταση.

Πλέον τη δεκαετία του '30 η εργατική τάξη είχε χάσει όχι μόνο τις κατακτήσεις της επανάστασης μιά προς μιά, αλλά την ίδια την εξουσία. Και η παλιά ηγεσία των Μπολσεβίκων να διώκεται, να εκτελείται, να εξοντώνεται και να εξευτελίζεται. Προφανώς είναι εξωφρενικό με την απόσταση του χρόνου πλέον να διαβάζει κανείς ότι ο Τρότσκι, ο **Ζηνόβιεφ**, ο **Τουχατσέφσκι** ήταν πράκτορες.

Για να φτάσουμε στο σημείο να έχει τη δυνατότητα η γραφειοκρατία να κάνει πογκρόμ στην παλιά ηγεσία των Μπολσεβίκων και σε ό,τι εργατικά κομμάτια είχαν γύρω τους, περάσαμε από μια αντιπαράθεση του πώς πάμε παρακάτω μετά τον εμφύλιο. Όχι μόνο για να απαντάμε στις ιδεολογικές επιθέσεις της δεξιάς, αλλά και για τη συζήτηση μέσα στην αριστερά. Είμαστε σε μια χώρα που το 2015 δεν έγινε επανάσταση, ένα δημοψήφισμα έγινε, πλειοψήφησε το ΟΧΙ κι αμέσως άρχισε η καταστροφολογία ότι θα μας κλείσουν τις τράπεζες, θα απομονωθούμε, πού θα πάμε έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ κλπ.

Χρειάζεται να σταθούμε σε δυο σκέλη της συζήτησης τότε. Αφενός σε σχέση με την οικονομία. Πώς μπορεί να ανασυνταχθεί η οικονομία

για να ανασυνταχθεί η εργατική τάξη. Να μπορέσει η εργατική τάξη που είχε τόσες απώλειες στον εμφύλιο, να αναπτυχθεί ξανά αριθμητικά και να ενισχυθεί πολιτικά. Δηλαδή να επιστρέψουν ξανά εκατομμύρια εργάτες στα εργοστάσια και τις πόλεις και αυτοί οι εργάτες να λειτουργήσουν ξανά τους δικούς τους θεσμούς, τα σοβιέτ. Αφετέρου το μέχρι πότε πρέπει «να αντέξουμε». Θα παλεύουμε επ' αόριστον μόνοι μας να ανασυνταχθούμε ή μπορούμε να υπολογίζουμε ότι και οι εργατικές τάξεις άλλων χωρών θα επαναστατήσουν;

Αριστερή Αντιπολίτευση

Η Αριστερή Αντιπολίτευση έλεγε ότι είναι δυνατή η ανασύσταση της βιομηχανίας. Η προτεραιότητα είναι στους εργάτες κι όχι στους πλούσιους αγρότες. Αυτό καθορίζει την οικονομική πολιτική. Και όσον αφορά το μέχρι πότε, ο ορίζοντας είναι ένα νέο κύμα εργατικών επαναστάσεων μετά το κύμα που έγινε στο τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Η Αριστερή Αντιπολίτευση έλεγε ότι θα έρθει ένα τέτοιο νέο κύμα και θα πρέπει να βοηθήσουμε να νικήσουν.

Απέναντι σε αυτό ήταν η εκδοχή που επικράτησε κι έλεγε ότι πρέπει να φτάσουμε και να ξεπεράσουμε τη Δύση. Αυτό έλεγε συνοπτικά η μεριά του Στάλιν. Γρήγορη εκβιομηχάνιση με κάθε κόστος για να ορθοποδήσουμε την οικονομία με ρυθμούς συγκρίσιμους με τη Γερμανία, τη Βρετανία κλπ. Κι όσον αφορά το μέχρι πότε, η απάντηση ήταν «Σοσιαλισμός σε μία μόνο χώρα». Δεν μπορούμε να περιμένουμε τι θα κάνουν οι εργατικές τάξεις των άλλων χωρών.

Οι επαναστάσεις στις άλλες χώρες ήρθαν. Στην Κίνα το 1927, στη Γαλλία και την Ισπανία το 1936 κλπ. Δεν ήταν ένα περιβάλλον απομόνωσης της ρώσικης εργατικής τάξης. Αλλά η σταλινική αντιμετώπιση ήταν οι «Βάρκιζες» και μάλιστα πολύ πριν φτάσουμε στην ελληνική Βάρκιζα που αποτελεί σύμβολο παράδοσης. Το ίδιο έκανε ο Στάλιν οδηγώντας στη σφαγή την επανάσταση στην Κίνα, το ίδιο έκαναν τα ΚΚ υπό την καθοδήγηση της Μόσχας, με τα Λαϊκά Μέτωπα στη Γαλλία και την Ισπανία. Στη Γαλλία το Λαϊκό Μέτωπο ήταν τόσο «Λαϊκό» που συμπεριλαμβάμεν το παραδοσιακό αστικό κόμμα, τους

Ο Λένιν και ο Τρότσκι στην δεύτερη επέτειο της Οκτωβριανής Επανάστασης στην Κόκκινη Πλατεία

Ριζοσπάστες.

Αυτά ήταν καθοριστικοί σταθμοί που χρειάζεται να τους θυμόμαστε. Γιατί σε συνθήκες απομόνωσης αυτό που ακολουθήσε είναι ο λιμός στην Ουκρανία για τις ανάγκες της γρήγορης εκβιομηχάνισης του Στάλιν. Φραστικά το σύνθημα ήταν «χιτίζουμε το σοσιαλισμό», αλλά στην πραγματικότητα αντί για εργατική εξουσία, όχι σοβιέτ, ούτε στοιχειώδη δικαιώματα δεν υπήρχαν για την εργατική τάξη.

Κλείνοντας από εκεί που ξεκίνησα, προσπαθούμε να είμαστε συνεχιστές της επαναστατικής παράδοσης, με μεγαλύτερο σταθμό της τη Ρώσικη Επανάσταση. Δεν μπορεί να χτιστεί σοσιαλισμός στο γήπεδο των καπιταλιστών, δηλαδή το «να φτάσουμε και να τους ξεπεράσουμε». Αν ο στόχος είναι αυτός, ότι πρώτα θα φτιάξουμε έναν καπιταλισμό αρκετά ισχυρό ώστε να αντέξει στον ανταγωνισμό της παγκόσμιας σκακιέρας και μετά θα πάμε για το σοσιαλισμό, δεν θα φτάσουμε στην επανάσταση στην Κίνα, το ίδιο έκαναν τα ΚΚ υπό την καθοδήγηση της Μόσχας, με τα Λαϊκά Μέτωπα στη Γαλλία και την Ισπανία. Στη Γαλλία το Λαϊκό Μέτωπο ήταν τόσο «Λαϊκό» που συμπεριλαμβάμεν το παραδοσιακό αστικό κόμμα, τους

Γιώργος Γιαννόπουλος

Το ερώτημα αν ο Λένιν οδήγησε στο Στάλιν είναι ρητορικό. Συμπυκνώνει με έναν δραματικό τρόπο όλες τις κρίσιμες συζητήσεις στο εργατικό κι επαναστατικό κίνημα, τουλάχιστον από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά. Είναι εντυπωσιακό ότι αυτό το ερώτημα αφορά δύο πρόσωπα, τον Λένιν και τον Στάλιν, μια διαλεκτική δηλαδή που από μόνη της εμφανίζει και μια σύνθεση στο τέλος του συμπυκνώνεται στο όνομα Τρότσκι. Γύρω από αυτά τα πρόσωπα παίχτηκε το δράμα του εργατικού κινήματος και της παγκόσμιας επανάστασης τον 20ό αιώνα.

Το ενδιαφέρον να συζητάμε για αυτές τις προσωπικότητες επιβάλλεται από τη σημερινή πολιτική και κοινωνική συγκυρία. Όλοι ζούμε τις δραματικές αντινομίες του καπιταλισμού, τον πόνο και την οδύνη της ύστερης φάσης του. Υπάρχουν χώρες που ζούνε τη βαρβαρότητα του πολέμου, την ανεργία, τη μετα-νάσταση. Ζητήματα που σχετίζονται άμεσα με την απάντηση στο δίλημμα αν ο Λένιν οδήγησε στον Στάλιν.

Ας ξεκινήσουμε από το ποιος ήταν ο Λένιν. Ο Λένιν καθοδήγησε την πιο σημαντική επανά-

σταση στην ιστορία της ανθρωπότητας κι έβαλε τα θεμέλια για τη δημιουργία του πρώτου εργατικού κράτους στην ανθρώπινη ιστορία. Ο Λένιν ήταν μια πολιτική ιδιοφυία, ένας στρατηγός του εργατικού κινήματος, οι σκέψεις, τα έργα και οι πράξεις του οποίου είναι επίκαιρες όσο ποτέ.

Αν έχει ενδιαφέρον να εξετάσουμε τον Στάλιν και το σταλινισμό είναι γιατί η γραφειοκρατία που εξέφρασε προήλθε μέσα από τα σπλάχνα του εργατικού κινήματος. Ο Στάλιν όπως κι άλλοι γραφειοκράτες ήταν αρχικά ένας πολιτικός αγωνιστής –ο Τρότσκι τον ονομάζει πολιτικό τραυλοδότη γιατί περιφερόταν για μεγάλο διάστημα φιλοξενούμενος σε σπίτια συντρόφων που πολλούς από αυτούς αργότερα τους έστειλε στο εκτελεστικό απόσπασμα. Ο Στάλιν, λοιπόν, αναδείχθηκε από τα ζοφερά και σπουδαία γεγονότα των αρχών του 20ού αιώνα.

Αυτό το φαινόμενο μας παραπέμπει εκεί που είναι η μήτρα της επαναστατικής σκέψης και του Μαρξισμού, στον **Χέγκελ**.

Ο Χέγκελ είναι αυτός που εισάγει για πρώτη φορά στη φιλοσοφική και πολιτική σκέψη την έννοια της ιστορίας. Πρέπει, λοιπόν, να αναζη-

τήσουμε τον τρόπο με τον οποίο η ιστορία, αυτό το ποτάμι των αντιφατικών γεγονότων, πώς βρίσκουν τον τρόπο κι εκφράζονται μέσα από συγκεκριμένα πρόσωπα.

Ο ρόλος της προσωπικότητας και της ηθικής είναι καταλυτικός. Τόσο ο Τρότσκι όσο κι ο Λένιν το έχουν επισημάνει. Η επαναστατική ηθική παίζει καταλυτικό ρόλο γιατί ο επαναστάτης είναι μια προσωπικότητα που βρίσκεται σε μια μεταβατική φάση. Μέσα από τις εμπειρίες ταξικής έντασης και κοινωνικού αγώνα, αναδεικνύονται τα στοιχεία της προσωπικότητας του καθενός. Άλλο να ζεις και να παλεύεις σήμερα για μια σοσιαλιστική κοινωνία κι άλλο να βρεθεί ο καθένας από μας, συλλογικά και ξεχωριστά, απέναντι σε αυτόν τον μηχανισμό της ταξικής βίας που είναι το αστικό κράτος, σε μια κοινωνική και ταξική σύγκρουση.

Κάτω από αυτές τις ιδιαίτερες συνθήκες αναδεικνύονται άλλες πτυχές της προσωπικότητας του καθενός που σε άλλες φάσεις της ζωής βρίσκονται σε κατάσταση λανθάνουσα ή δεν παίζουν τον ίδιο ρόλο. Αν κάποιος μέσα από τη βία των βασανιστηρίων καλείται να καταδώσει τους συντρόφους του ή αν παίζει τη ζωή του κορόνα γράμματα, αναδεικνύεται μια άλλη διάσταση της προσωπικότητάς του που δεν μπορούμε να τη φανταστούμε εύκολα στην καθημερινή ζωή.

Αντεπαναστατική βία

Ο Λένιν ήξερε πολύ καλά από τα παραδείγματα της Γαλλικής Επανάστασης και των αστικών επαναστάσεων που είχαν προηγηθεί, την τύχη που επεφύλασσαν οι αστοί για τους πολιτικούς τους αντιπάλους. Ο Λένιν ήταν από την αρχή ξεκάθαρος για την υπεράσπιση της επανάστασης. Αυτό που ίσως κανένας από τους Μπολσεβίκους δεν θα μπορούσε να διανοηθεί, ήταν ότι στην προσωπικότητα του Στάλιν θα έβρισκε έκφραση μια αντεπαναστατική βία που δεν είχε προηγουμένο.

Ο Στάλιν όχι μόνο εξολόθρευσε τους πολιτικούς του αντιπάλους, αλλά τους έβαλε μέσα σε μια διαδικασία ταπείνωσης για να ομολογήσουν αδιανόητα πράγματα. Ηγέτες της Διεθνούς, άνθρωποι που είχαν δώσει τη ζωή τους στον επαναστατικό αγώνα, κάτω από την πίεση των βασανιστηρίων ομολόγησαν ότι ήταν συνεργάτες των Γερμανών και των Ιαπώνων. Αυτή η επιθυμία της ταπείνωσης και της ηθικής συντριβής του πολιτικού αντιπάλου ήταν κάτι το αδιανόητο. Αυτή η αρνητική διαλεκτική που εξέφραζε το σταλινικό φαινόμενο ήταν κάτι πρωτοφανές. Μια μαύρη τρύπα στην ιστορία του παγκόσμιου εργατικού κινήματος, τις επιπτώσεις της οποίας πληρώνουμε ακόμα και σήμερα.

Οι άνθρωποι που είχαν το ηθικό σθένος να αντιπαχθούν στη λαίλαπα της αντεπανάστασης του πληρώσαν μεν με τη ζωή τους, αλλά χάριστη θυσία και τους αγώνες τους, εμείς σήμερα έχουμε πιάσει το νήμα των κοινωνικών αγώνων που είναι ελπίδα για την ανθρωπότητα.

Υπάρχουν και κάποια άλλα σημεία τριβής που εξετάζοντάς τα εκ των υστέρων μπορούν να αποκαλύψουν τη φύση του κοινωνικού φαινομένου του σταλινισμού. Ένα από αυτά είναι η φύση της γραφειοκρατίας. Θα μου επιτρέψετε εδώ να μιλήσω για τα «παντελόνια του Στάλιν». Όταν ο Στάλιν έφτασε στο ανώτατο αξίωμα κι ονομάστηκε στρατάρχης της ΕΣΣΔ έπρεπε να κάνει τις διαπραγματεύσεις με τους Δυτικούς. Η σοβιετική νομενκλατούρα είχε τους δικούς της ραφτάδες. Ένας από αυτούς έραψε τα παντελόνια του Στάλιν όταν πήγε στη Συνδιάσκεψη του Πότσδαμ. Έχουν ενδιαφέρον τα σχόλια των αστών όταν είδαν τον Στάλιν με τη στολή του στρατάρχη, που είπαν ότι μοιάζει με πορτιέρη σε ξενοδοχείο του Λονδίνου. Οι αστοί μέσα στον κυνισμό τους ήξεραν να διακρίνουν την κοινωνική πραγματικότητα με το δικό τους τρόπο. Αυτός ο κυνισμός εκφράστηκε και στη στάση των καπιταλιστών απέναντι στον Στάλιν.

Αξίζει να παραθέσουμε ένα ιστορικό ανέκδοτο που έχει αναφέρει στα απομνημονεύματά του ο **Ιβάν Μάισκι**. Ο Μάισκι ήταν ο σοβιετικός πρέσβης στα τέλη της δεκαετίας του '30 στη Μεγάλη Βρετανία. Μιλάει, λοιπόν, για μια συνάντηση, το 1937. Τον πλησίασε ο **Τσόρτσιλ** και τον ρώτησε αν το γεγονός ότι ο Στάλιν έχει εκτελέσει όλη την ηγεσία του Κόκκινου Στρατού, αποδυναμώνει τη Σοβιετική Ένωση. Ο Μάισκι άρχισε να εξηγεί στον Τσόρτσιλ ότι «κι εσείς αν είχατε ένα πρόβλημα σε ένα εργοστάσιο ή σε κάποια μονάδα του στρατού θα βγάζατε από τη μέση τον υπεύθυνο».

Με αυτόν τον κυνισμό της σταλινικής γραφειοκρατίας, ο Μάισκι που ήξερε πολύ καλά τι γινόταν, δικαιολογούσε τις σταλινικές δίκες και τον αποκεφαλισμό του Κόκκινου Στρατού. Τότε ο Τσόρτσιλ, αναφέρει ο Μάισκι, «αφού με άκουσε με μεγάλη προσοχή κοινωνώντας κάθε τόσο το κεφάλι του με δυσπιστία, όταν τέλειωσα, είπε: "Είναι πολύ καθησυχαστικά όλα αυτά που ακούω. Αν η Ρωσία γίνεται ισχυρότερη κι όχι πιο αδύναμη, είναι καλό. Επαναλαμβάνω, όλοι χρειάζομαστε μια ισχυρή Ρωσία". Έπειτα από μια μικρή σιωπή πρόσθεσε: "Αυτός ο Τρότσκι είναι ένας τέλειος διαβόλος. Είναι μια καταστροφική δύναμη κι όχι δημιουργική. Είμαι εξολοκλήρου υπέρ του Στάλιν"».

Αυτή η ιστορία είναι χαρακτηριστική για τον τρόπο που αντιλαμβάνονταν τον Στάλιν οι αστοί, ως νεκροθάφτη του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος. Και ο κυνισμός τους και η αντίληψη που είχαν για την εξουσία, δεν τους εμπόδιζε να τον χλευάζουν την ίδια στιγμή, όπως θα έκαναν με κάποιους φονιάδες που κάνουν τη βρώμικη δουλειά.

Ξέρουμε τι έγινε στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια του εμφυλίου όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα βρισκόταν κάτω από τη στενή καθοδήγηση της Μόσχας. Τα αποτελέσματα ήταν δραματικά, η ήττα ήταν πραγματική και σημάδεψε ολόκληρες γενιές. Εμείς που ερχόμαστε ως συνεχιστές αυτής της εμπειρίας μαζεύουμε τα συντρίμια των πολιτικών ηττών και μέσα από την έμπνευση που μας δίνουν η ζωή, το έργο και η πολιτική παρακαταθήκη των μεγάλων πολιτικών αγωνιστών και στοχαστών, συνεχίζουμε να κρατάμε το κόκκινο νήμα της ελπίδας που διατρέχει όλη την ιστορία των πολιτισμών. Που είναι η επιθυμία των ανθρώπων και των κοινωνιών να είναι ελεύθερες.

Το ΣΕΚΕ και το αντιπολεμικό κίνημα του 1922

Οι πολιτικές δυνάμεις που έστειλαν τον ελληνικό στρατό στην Μικρά Ασία, ο Βενιζέλος και μετά ο Γούναρης, ξέρανε ότι η Ελλάδα δεν μπορούσε αντέξει ένα τέτοιο πόλεμο. Τους έστειλε ο Βενιζέλος ευελπιστώντας ότι οι δυτικές χώρες θα τον στηρίξουν, με κάποιες αόριστες υποσχέσεις, και έχοντας την εντύπωση ότι ο ελληνικός στρατός θα μπορούσε να συντηρηθεί μέσα από το χώρο που ανέπτυσσε την εκστρατεία του, δηλαδή να λεηλατήσουν τη Μικρά Ασία, πράγμα που σε μεγάλο βαθμό έγινε. Η ελληνική οικονομία δεν ήταν σε θέση να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις ενός τέτοιου πολέμου.

Τον πόλεμο αυτό τον θέλανε ποιοι; Υπήρχαν τομείς του μεγάλου κεφαλαίου και μάλιστα του συγκεντροποιημένου με τη συνδρομή των τραπεζών βιομηχανικού κεφαλαίου που είχαν αποσπάσει πολύ υψηλά κέρδη εξαιτίας της εμπλοκής στον πόλεμο. Βιομηχανίες και τράπεζες που προμήθευαν το ελληνικό δημόσιο στους πολέμους που είχαν προηγηθεί, τους Βαλκανικούς Πολέμους, τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και την Εκστρατεία στην Ουκρανία. Ευνοήθηκε πολύ και ένα τμήμα του εμπορικού κεφαλαίου που είχε συλλαβήσει κυρίως με τη Μικρά Ασία. Σε περίπτωση που είχαν πρόβλημα, όπως με την πτώση των εισαγωγών για παράδειγμα σε σιτηρά ή κάρβουνο από τη Ν. Ρωσία, μπορούσαν με όλη τους την άνεση να μεταφέρουν το βάρος στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων.

Το τραπεζικό κεφάλαιο αναπτύχθηκε ουσιαστικά στις συνθήκες των πολέμων. Και βέβαια το εφοπλιστικό κεφάλαιο, όπως βλέπουμε και σήμερα, βγήκε πανίσχυρο και δυναμωμένο. Παραβίαση αποκλεισμών, αύξηση κομίστρων, αποζημιώσεις για τα πλοία που χάνανε, προκάλεσε μια τεράστια αύξηση των κερδών και τους ώθησε να πιέσουν τις κυβερνήσεις να συνεχίσουν και να επεκτείνουν τον πόλεμο.

Ταυτόχρονα η κατάσταση ήταν απελπιστική όταν ξεκίνησε η μικρασιατική εκστρατεία. Τα δημόσια οικονομικά κατέρρεαν με τεράστια ελλείμματα, είχε καταρρεύσει η αγροτική παραγωγή, δεν υπήρχαν αγρότες να καλλιεργήσουν τα χωράφια. Είχαν μειωθεί ακόμα και τα κοπάδια. Τα υγειονομικά συστήματα κατέρρεαν την ίδια στιγμή που ήταν στα ύψη ο στρατιωτικός προϋπολογισμός. Για το κράτος η μόνη λύση ήταν εκτύπωση χαρτονομίσματος, χωρίς κάλυψη διότι τα αποθέματα σε χρυσό είχαν εξανημιστεί για να συντηρήσουν τον ελληνικό στρατό στους προηγούμενους πολέμους.

Το μόνο που περίμενε να στηριχτεί ο Βενιζέλος ήταν σε κάποια κεφάλαια που θα έδιναν οι Αμερικανοί που του είχαν υποσχεθεί, οι Άγγλοι και οι Γάλλοι. Οι Άγγλοι δεν ήταν σίγουροι, γιατί ο Βενιζέλος είχε πρόσβαση μόνο στο Λόντιν Τζορντ, που τη θέση του ήταν επισφαλής. Και τον Νοέμβριο του 1920 τότε που έχασε τις εκλογές ο Βενιζέλος το γαλλικό φράγκο υφίσταται ένα μεγάλο κλονισμό, υποτιμάται κατά 40%. Άρα ακάλυπτο χαρτονόμισμα, δηλαδή τεράστιος πληθωρισμός, ακρίβεια, πείνα και φυμμάτωση.

Σε τέτοιες συνθήκες ήταν πολύ δύσκολο για την κυρίαρχη εθνική ιδεολογία να πείσει ότι ο

Απεργού Σιδηροδρομικοί το 1920

πόλεμος αυτός ήταν αναγκαίος. Για να επικαλείσαι συνεχώς τη Μεγάλη Ιδέα κάτως θα έπρεπε να πείθεις ότι τα αποτελέσματα του πολέμου θα βελτιώσουν τις συνθήκες ζωής των ανθρώπων. Κι όχι μόνο αυτό. Όπως θα έγραφε χαρακτηριστικά η μπροσούρα των Παλαιών Πολεμιστών αργότερα: «Οι απελευθερωθέντες δούλοι αδελφοί της Ανατολικής Μακεδονίας σαν ένα σακί ζάχαρη παζαρεύτηκαν από τον Βενιζέλο στην αγγλική αγορά και από τον Γούναρη στην γερμανική».

Συνθήκες κρίσης

Έτσι σε συνθήκες κρίσης της κυρίαρχης ιδεολογίας άρχισε να διαμορφώνεται ένα κλίμα αντίδρασης απέναντι στον πόλεμο. Πολύ δύσκολη διαδικασία: το ελληνικό κράτος μπορούσε να σε κατηγορήσει για εσχάτη προδοσία, να κάνει ακόμα και εκτελέσεις.

Αρχίσανε να έρχονται τα καράβια από τη Μικρά Ασία γεμάτα νεκρούς και τραυματίες. Και ο κόσμος άρχισε να αντιδρά. Το αντιπολεμικό κίνημα συγκροτήθηκε τελικά παρόλο που σήμαινε στρατοδικείο. Αυτό συνέβη και στην κορυφή, στην ηγεσία του ΣΕΚΕ που είχε αρχίσει να διαμορφώνεται τότε. Σημαντικό ρόλο έπαιξαν μια σειρά στελεχών, οι πρωτοπορίες που λέμε, που γενίκευσαν και έδωσαν κατεύθυνση

στα αιτήματα αυτά. Σημαντικό στοιχείο ήταν ότι αυτά τα αιτήματα συνδέθηκαν με ανάγκες και συνθήκες που είχαν εμφανιστεί σε όλη την Ευρώπη και είχαν γεννηθεί από την Οκτωβριανή Επανάσταση. Το ΣΕΚΕ και το αντιπολεμικό κίνημα το γέννησε η Οκτωβριανή Επανάσταση. Στην πραγματικότητα, όλες οι εργατικές κινητοποιήσεις που ξεσπάγανε στην Ελλάδα την περίοδο της Μικρασιατικής Εκστρατείας εξελίσσονταν σε αντιπολεμικές διαμαρτυρίες. Η προεκλογική συγκέντρωση του ΣΕΚΕ τον Οκτώβριο του 1920 με 50 χιλιάδες μετατράπηκε σε ένα αντιπολεμικό συλλαλητήριο, όπως έγινε και στη Δράμα, την Καβάλα και αλλού.

Αρχίζει και στο μέτωπο να εμφανίζεται αντιπολεμικό κίνημα. Αρχίζουν να κυκλοφορούν εφημερίδες χειρόγραφες που τις γράφανε οι ίδιοι οι φαντάροι όπως ο “Αραμπάς”, η “Φούντα”. Ο **Παντελής Πουλιόπουλος**, από τις πιο σημαντικές μορφές που έχουν περάσει από το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα ήταν υπεύθυνος για την πλέον πολιτική εφημερίδα που κυκλοφορούσε στο μέτωπο, μεταφέροντας υλικά, βοηθώντας όσους ήθελαν να λιποτακτήσουν.

Όταν κατέρρευσε το μέτωπο γυρίζουν οι φαντάροι που δεν έχουν στο ήλιο μοίρα και μαζί τους οι πρόσφυγες που φτάνουν το 1,2 εκατομμύριο. Δημιουργείται αυτόματα αγροτικό πρόβλημα, η μεταρρύθμιση του 1917 δεν είχε προχωρήσει. Έτσι έχουμε μια ώσμωση, το αντιπολεμικό κίνημα συνδέεται με τα αγροτικά αιτήματα. Το κίνημα των Παλαιών Πολεμιστών βοηθούσε τους αγρότες στις κινητοποιήσεις τους, όπως για τα μοναστηριακά κτήματα. Τα αποτελέσματα ήταν εργατικές πρακτικές όπως οι προκηρύξεις, οι διαδηλώσεις, οι συγκρούσεις με την αστυνομία να συνδυάζονται με αγροτικές μορφές διαμαρτυρίας.

Μιχάλης Λυμπεράτος

• Αποσπάσματα από την ομιλία του στο φεστιβάλ Μαρξισμός 2022 τον Ιούλη στην Νομική.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ

Μπορεί μια θεατρική παράσταση να είναι ταυτόχρονα αντιρατσιστική, αντι-σεξιστική και αντιπολεμική; «Οι παστρίκες» της **Μαριάννας Κάλμπαρη**, που ανέβηκε στο Αρχαίο Θέατρο της Δωδώνης και το Θέατρο του Κολωνού, το καταφέρνει και μάλιστα με τον πιο ξεκάθαρο, αιχμηρό και συμβιβαστο τρόπο.

Τα 100χρονα από την πανωλεθρία της Μικρασιατικής Εκστρατείας αποτελούν το ιστορικό υπόβαθρο μέσα από το οποίο αναδεικνύονται οι καταστροφικές συνέπειες των πολέμων, ιδιαίτερα πάνω στο πιο ευάλωτο κομμάτι του πληθυσμού, τις γυναίκες. Ενάμιση εκατομμύριο ανθρώποι οδηγήθηκαν τότε, στο βωμό του μεγαλοϊδεατισμού της ελληνικής αστικής τάξης, στην προσφυγιά. Στην πλειοψηφία τους ηλικιωμένοι, παιδιά και πολλά νεαρά κορίτσια που γέμισαν τα λιμάνια της Ελλάδας, ζητώντας -τι άλλο;- στυλο. Κι όμως, οι ίδιοι άνθρωποι που για την εθνικιστική προπαγάνδα ήταν ως τότε τα «αλύτρωτα αδελφία» που θα «απελευθερώσει» ο ελληνικός στρατός, έγιναν με το που πάτησαν το πόδι τους εδώ οι «τουρκόσποροι» και οι «παστρίκες». Και στοχοποιήθηκαν, σε ένα κρεσέντο ρατσισμού, για τα πάντα: τις αρρώστιες, την ακρίβεια των τροφίμων, τη φτώχεια.

Σε αυτό το πλαίσιο ξεδιπλώνονται οι ιστορίες των δυο Μικρασιατιστών του έργου. Ένα πλαίσιο το οποίο συμπληρώνει το κυρίαρχο αφήγημα για το ρόλο και τη θέση των γυναικών από τότε μέχρι σήμερα: «Η γυναίκα είναι η βασίλισσα του οίκου», υπεύθυνη για να «διοικεί το μικρό της κράτος, την οικογένεια». Μέσα από εκεί «θα πηγάσει το γενικό καλό για το μεγάλο κράτος που ονομάζεται πατρίς και πλατύτερα ανθρωπότητα». Κύριος προσορισμός της «ήτο ανέκαθεν ο γάμος και η δημιουργία οικογενείας», καθώς η αγαμία για τη γυναίκα αποτελεί «ανώμαλον εξάρσειν» και η ατεκνία «μεγίστη πηγή δυστυχίας», είναι κάποιες από τις πιο χαρακτηριστικές ατάκες. Γιατί τελικά «δυο πράγματα μπορεί να είναι μια γυναίκα: ή Εύα ή Παναγία».

«**Κομμονίστριες είστε;»**

«Συ θα είσαι Παναγία, κακομοίρα μου!», άκουγε έτσι από τη μητέρα της η Παναγίωτα, που βρέθηκε στον Πειραιά και μετά στα προκάτ με τον αμιάντο, τα λεγόμενα Γερμανικά, της Κοκκινιάς. Αναγκασμένη να σταματήσει το σχολείο που τόσο αγαπούσε και να δουλέψει, όπως χιλιάδες άλλες προσφυγούλες, στον εργοστάσιο για να φτιάξει την προίκα. Χωρίς «ενσήματα» και με μεροκάματα πείνας, με το αφεντικό να τις κρύβει στον καμινέ σαν ερχόταν ο έλεγχος και που, όταν κάποια έλπιζε να περάσει από το πρωτότυπο!- «κομμονίστριες είστε;». Μέχρι να την παντρεύουν με προξενίο και να κλαίει κι αυτή, όπως η μάνα της πριν τον ξεριζωμό, το βράδυ κρυφά πίσω από τα αμιάνα.

Στον άλλο δρόμο, της «Εύας», εξωθείται η Κατίνα. Η δική της ιστορία μάς γυρίζει στα Βούρλα, το κτιριακό συγκρότημα δεκάδων οίκων ανοχής στη Δραπετσώνα που άνοιξε το 1876 για να μαντρώνονται οι πόρνες του δρόμου, μετά οι “σιθάσες” και “ατιμασμένες” κορασιδες και από το ‘22 νεαρές προσφυγοπούλες, σε συνεργασία προαγωγών και αστυνομίας. Μας πάει στην Τρούμπα, στα καμπαρέ, τα βαριετέ και τα καφέ σαντάλ, εκεί που τα κορίτσια ξεκινούσαν με κονσομασιόν και ντάνσινγκ πριν γίνουν βίζιτες για να παίρνουν τους παρόδες οι “αγαπητικοί”, οι νταβατζήδες δηλαδή. Και μας ξεναγεί στην «κόλαση» της Μπίρας στο Βαρδάρη, τη “χειρότερη πορνοσύναξη της νεότερης Ελλάδας».

Η παράσταση συνδυάζει μια εκπληκτική ζωντανή μουσική με τρεις εξαιρετικές ερμηνείες (Κατερίνα Λυπηρίδου, Μαριλένα Μόσχου, Κωνσταντίνα Τάκαλου). Απολαυστικές όταν καυτηριάζουν την ρατσιστική και σεξιστική ιδεολογία. Σπαρακτικές όταν περιγράφουν τις συνέπειες της στη ζωή των γυναικών. Τόσο της Παναγιώτας που τελικά, αντί για δασκάλα όπως ήταν το όνειρό της, έγινε μοδίστρα και νοικοκυρά «αεζοζύμενη» και «προκόπη». Όσο της Κατίνας που έγινε «η Κατινάρα η παστρικά από τη Σμύρνη» κι όχι «η Κατινάρα η τραγουδίστρια» όπως επιθυμούσε.

Η σύνδεση με το σήμερα γίνεται άμεση. Την κάνει η Κάτια, δασκάλα από την Μπούσα της Ουκρανίας, που ήρθε πρόσφυγας στην Ελλάδα τον Μάρτη του 2022, βρήκε δουλειά σαν καθαρίστρια αλλά απολύθηκε και κάποιος της πρότεινε να δουλέψει σε ένα στριπτιζάδικο. Αλλά και η Μύριαμ από το Αφγανιστάν που στέκεται μπροστά στο κοινό με τη μαντίλα της, μοιράζεται μαζί του τα όνειρά της και καλεί να σταματήσει ο πόλεμος των όπλων, της πείνας και της δίψας.

Το αποτύπωμα του γυναικειού κινήματος τα τελευταία χρόνια, που συντάραξε και τον καλλιτεχνικό χώρο, είναι εμφανές στην παράσταση. Γιατί μπορεί, όπως λέει σε ένα χαρακτηριστικό λογοπαίγνιο, οι γυναίκες να ήταν διαχρονικά καταδικασμένες, όχι να γράφουν ιστορία, αλλά να «πλένουν και να ξεπλένουν τη βρωμιά ιστορίας που τόσο αίμα και μελάνι χύνεται για να γραφτεί. Και το αίμα και το μελάνι είναι πολύ δύσκολοι λεκέδες». Αλλά το ίδιο το έργο είναι απόδειξη ότι οι αγώνες τους γράφουν ιστορία. Κι ενισχύει την αίσθηση ότι έχουν τη δύναμη να την “καθαρίσουν” από όλους τους “λεκέδες” της, όσο δύσκολοι κι αν είναι.

Λένα Βερδὲ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ «ΟΙ ΠΑΣΤΡΙΚΕΣ»

Με αφορμή τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή και στα πλαίσια του “Όλη η Ελλάδα ένας πολιτισμός”, το Θέατρο Τέχνης και η Μαριάννα Κάλμπαρη, που έχει γράψει και το κείμενο, αποφάσισε να ανεβάσει την παράσταση με τίτλο “Παστρίκες” που έχει να κάνει με τις γυναίκες που ήρθαν από τη Μικρασία στην Ελλάδα.

Οι περισσότεροι άνθρωποι που ήρθαν μετά από τον ξεριζωμό ήταν νέες γυναίκες. Οι άντρες είχαν είτε κλειστεί σε στρατόπεδα, είτε δολοφονηθεί. Ήρθαν πολλές γυναίκες μόνες, που δεν είχαν τους άντρες τους ή τους γονείς τους και προσπαθούσαν να επιβιώσουν μέσα στην καινούρια πραγματικότητα. Αυτό λοιπόν που ενδιέφερε τη Μαριάννα και όλους εμάς ήταν η μοίρα των γυναικών σε μια τόσο δύσκολη εποχή. Και βεβαίως η θέση της γυναίκας σε κάθε εποχή. Αυτό που αναφέρεται και στην παράσταση είναι ότι την ιστορία την έχουν γράψει οι άντρες. Η Μαριάννα ήθελε να δώσει φωνή στις γυναίκες που δεν είχαν φωνή.

Υπάρχει μεγάλο υλικό μέσα στην παράσταση και έγινε μελέτη γι’ αυτήν. Υπάρχουν αφηγήσεις ιστορικών γεγονότων, ενώ τη μουσική έχει γράψει η Αυγερινή Γάτσι. Ακούμε ζωντανά τραγούδια τα οποία είναι μικρασιατικά. Η Αυγερινή Γάτσι έχει επίσης μελοποιήσει και κομμάτια χορικά από τις “Ικέτιδες”, που συνδέουν τη μοίρα των γυναικών μέσα στους αιώνες, των προσφύγων. Και υπάρχουν και δυο μονόλογοι, που είναι προίον μυθοπλασίας, μια γυναίκα που ήρθε στην Ελλάδα πρόσφυγας και παντρεύτηκε και μια άλλη που έγινε πόρνη.

Τι αναμετώπιζαν οι γυναίκες στην προσφυγιά το ‘22;

Αντιμετωπίζουν την ζήλεια των ντόπιων γυναικών που φοβόντουσαν ότι θα τους πάρουν τους άντρες. Το 65% του προσφυγικού πληθυσμού ήταν νέες γυναίκες 16-25 ετών που ήταν μόνες τους και έπρεπε να επιβιώσουν. Κουβάλησαν όλες τις συνθήκες τους, τη μουσική τους, το ντύσιμό τους. Αυτό φαίνεται ότι άρεσε στους ντόπιους άντρες.

“Παστρίκες” τις έλεγαν γιατί αγαπούσαν το σαπούνι και το νερό. Επειδή όμως στην Ελλάδα εκείνη την εποχή αυτές που πλέονταν συχνά ήταν μόνο οι πόρνες, ο όρος παστρίκες που έδιναν στις μικρασιάτισσες σήμαινε στην πραγματικότητα “πόρνη”. Σε αυ-

Πες μας δυο λόγια για την παράσταση. Τι την ενέπνευσε;

Με αφορμή τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή και στα πλαίσια του “Όλη η Ελλάδα ένας πολιτισμός”, το Θέατρο Τέχνης και η Μαριάννα Κάλμπαρη, που έχει γράψει και το κείμενο, αποφάσισε να ανεβάσει την παράσταση με τίτλο “Παστρίκες” που έχει να κάνει με τις γυναίκες που ήρθαν από τη Μικρασία στην Ελλάδα.

Οι περισσότεροι άνθρωποι που ήρθαν μετά από τον ξεριζωμό ήταν νέες γυναίκες. Οι άντρες είχαν είτε κλειστεί σε στρατόπεδα, είτε δολοφονηθεί. Ήρθαν πολλές γυναίκες μόνες, που δεν είχαν τους άντρες τους ή τους γονείς τους και προσπαθούσαν να επιβιώσουν μέσα στην καινούρια πραγματικότητα. Αυτό λοιπόν που ενδιέφερε τη Μαριάννα και όλους εμάς ήταν η μοίρα των γυναικών σε μια τόσο δύσκολη εποχή. Και βεβαίως η θέση της γυναίκας σε κάθε εποχή. Αυτό που αναφέρεται και στην παράσταση είναι ότι την ιστορία την έχουν γράψει οι άντρες. Η Μαριάννα ήθελε να δώσει φωνή στις γυναίκες που δεν είχαν φωνή.

Υπάρχει μεγάλο υλικό μέσα στην παράσταση και έγινε μελέτη γι’ αυτήν. Υπάρχουν αφηγήσεις ιστορικών γεγονότων, ενώ τη μουσική έχει γράψει η Αυγερινή Γάτσι. Ακούμε ζωντανά τραγούδια τα οποία είναι μικρασιατικά. Η Αυγερινή Γάτσι έχει επίσης μελοποιήσει και κομμάτια χορικά από τις “Ικέτιδες”, που συνδέουν τη μοίρα των γυναικών μέσα στους αιώνες, των προσφύγων. Και υπάρχουν και δυο μονόλογοι, που είναι προίον μυθοπλασίας, μια γυναίκα που ήρθε στην Ελλάδα πρόσφυγας και παντρεύτηκε και μια άλλη που έγινε πόρνη.

Τι αναμετώπιζαν οι γυναίκες στην προσφυγιά το ‘22;

Αντιμετωπίζουν την ζήλεια των ντόπιων γυναικών που φοβόντουσαν ότι θα τους πάρουν τους άντρες. Το 65% του προσφυγικού πληθυσμού ήταν νέες γυναίκες 16-25 ετών που ήταν μόνες τους και έπρεπε να επιβιώσουν. Κουβάλησαν όλες τις συνθήκες τους, τη μουσική τους, το ντύσιμό τους. Αυτό φαίνεται ότι άρεσε στους ντόπιους άντρες.

“Παστρίκες” τις έλεγαν γιατί αγαπούσαν το σαπούνι και το νερό. Επειδή όμως στην Ελλάδα εκείνη την εποχή αυτές που πλέονταν συχνά ήταν μόνο οι πόρνες, ο όρος παστρίκες που έδιναν στις μικρασιάτισσες σήμαινε στην πραγματικότητα “πόρνη”. Σε αυ-

Συνδέοντας το χτες με το σήμερα

Η ηθοποιός Κατερίνα Λυπηρίδου μιλήσε στην Αφροδίτη Φράγκου

τούς τους δυο μονολόγους η Παναγιώτα γίνεται καλή σύζυγος, νοικοκυρά, μητέρα, αλλά ζει σε ένα ασφυκτικό περιβάλλον με βία και καταπίεση, να “δίνει λόγο στον άρρητο” όπως λέμε. Η άλλη, η Κατίνα, είναι θύμα εκμετάλλευσης και, από το ‘22 και μετά που ανθεί η πορνεία στην Ελλάδα, γίνεται των προσφύγων. Και υπάρχουν και δυο μονόλογοι, που είναι προίον μυθοπλασίας, μια γυναίκα που ήρθε στην Ελλάδα πρόσφυγας και παντρεύτηκε και μια άλλη που έγινε πόρνη.

Για τις σημερινές προσφύγισες είναι ίδια τα πράγματα;

Όσο είναι στην πατρίδα τους, στις εμπόλεμες ζώνες, το σώμα τους γίνεται πεδίο μάχης. Κι όταν έρχονται σε μια ξένη χώρα, για να επιβιώσουν και να ζήσουν μια καλύτερη ζωή, πάλι γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης, βίας, σκληρότητας κλπ.

Η παράσταση συνδέει το χτες με το σήμερα. Όταν τελειώνει ο μονόλογος της γυναίκας που έγινε πόρνη μπαίνει ένα κομμάτι που λέει για τις γυναίκες από την Ουκρανία. Υπάρχει και η αναφορά στις πρόσφυγες και πώς ζουν, υπάρχει μεγάλο καταπίεση και μεγάλη κούραση στους ώμους των γυναικών.

Τα σύνορα, τα πρώτα επίσημα σύνορα της Ελλάδας “σφραγίστηκαν” το 1923. Μέχρι τότε ο κόσμος είχε συνηθίσει να μετακινείται, οι πληθυσμοί να μετακινούνται. Δημιουργώντας σύνορα αρχί-

ζουν να κλείνονται οι κοινωνίες. Παρατηρείται τότε και ο πρώτος ρατσισμός με τους μικρασιάτες στην Ελλάδα. Στη χώρα μας θεωρώ ότι ο ρατσισμός σήμερα είναι ζωντανός. Τα όνειρα των σημερινών γυναικών προσφύγων που μιλούν στην παράσταση είναι μοτίβό μας. Αλλά υπάρχει και το “εκεί που είσαι ήμουν”.

Εγώ είμαι μισή από τη Σμύρνη κι άλλη μισή Πόντια. Με αφορμή αυτή την παράσταση άρχισα να σκέφτομαι πράγματα που πιο πριν δεν έδινα σημασία, όπως τον τρόπο που μιλούσαν οι γιαγιάδες μου, ιστορίες που έλεγαν. Εκεί που η παράσταση λέει για τις παράγκες, εγώ αυτό θυμάμαι να το ακούω. Κι άρχισα να κάνω συνδέσεις στο μυαλό μου. Το έργο λοιπόν λειτουργεί και σε σχέση με τη μνήμη. Και πολλές λέξεις που υπάρχουν στην παράσταση είναι δικές μου. Η Κωνσταντίνα Τάκαλου είναι από τη Λάρισα, δεν έχει προσφυγική καταγωγή, αλλά τις ξέρει επίσης γιατί είναι πολλοί οι πρόσφυγες εκεί.

Όπως λοιπόν τότε, έτσι και σήμερα, είναι πολύ μεγάλο το ποσοστό γυναικών οι οποίες βρίσκονται στη χώρα μας βιώνοντας ένα διπλό θέμα: τη θέση που είχαν στη χώρα τους και τον ρατσισμό. Στην Κυψέλη βλέπω και τις γυναίκες πρόσφυγες και πώς ζουν, υπάρχει μεγάλη καταπίεση και μεγάλη κούραση στους ώμους των γυναικών.

Υπήρχε φόβος, ο φόβος για το “κακό όνομα” ή κακό προηγούμενο. Αυτό συμβαίνει σε κάθε δουλειά: οι άνθρωποι υφίστανται συμπεριφορές τέτοιες ακριβώς επειδή κάποιος έχει την εξουσία και αυτοί είναι αδύναμοι. Αν υπήρχε ισότητα τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά. Γι’ αυτό ήταν πολύ σοβαρό όνομα αυτό που έγινε με το #metoo και με το ότι γενικά σιγά σιγά φεύγει ο φόβος. Πρέπει να σκεφτόμαστε τον εαυτό μας ως συνεργάτες, όχι ως όργανα κάποιου άλλου.

Το κίνημα #metoo έχει παίξει ρόλο σε αυτόν τον αγώνα; Έχει επίσης παίξει ρόλο στην απόφαση να ανέβει μια τέτοια παράσταση;

Σήμερα έχουν γίνει πάρα πολλοί

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΥΨΕΛΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 Family Cafe 7.30μμ
Η πολύτιμη κληρονομιά της Ρόζας Λούξεμ-πουργκ
Ομιλήτρια: Άρια Σταροπούλου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 θεατράκι Φωκίωνος Νέγρη, Κυψέλη 7.30μμ
Η μάχη για τη νέα δίκη-καταδίκη της Χ. Α.
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 θεατράκι Φωκίωνος 7.30μμ
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Γιάννης Φουφουδάκης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 31/8 βιβλιοπωλείο Μετεωρί-της, Φωκίωνος Νέγρη 68 7.30μμ
Γυναίκες - Η διαλεκτική της απελευθέρωσης
Ομιλητής: Πάνος Γιαννακάκης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Μύλος 7.30μμ
Η εργατική τάξη σήμερα – μάχη για Σ.Σ.Ε.
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς
• ΠΕΜΠΤΗ 25/8 καφέ Μύλος 7.30μμ
Στασιμοπληθωρισμός, η νέα φάση της κρίσης
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Ο Γκράμσι και ο “μοντέρνος πρίγκιπας”
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Η νέα δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτής

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
Θα μιλήσει: Βι Mercury

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/8 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Γυναίκες – Η διαλεκτική της απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Θεοδώρα Καφίρα

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΙΟ - ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 πλατεία Μερκούρη 6.30μμ
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
Ομιλήτρια: Γιάννης Σουμπάσης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 πλατεία Μερκούρη 6.30μμ
Ο Γκράμσι και ο “μοντέρνος πρίγκιπας”
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Ηλιόπετρα. Θησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά) 7.30μμ
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 καφέ Ηλιόπετρα. 7.30μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές

Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 Πλ. Φελέκη, Ελευθερού-πολη 7μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 Πλ. Φελέκη, Ελευθερού-πολη 7μμ
Τρότσκι – το ξίφος της επανάστασης
Ομιλητής: Τζιμης Κυριαζόπουλος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 Πλ. Φελέκη, Ελευθερού-πολη 7μμ
Στασιμοπληθωρισμός: γεροντική ασθένεια του καπιταλισμού
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΧΑΛΑΝΔΡΙ-ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ-ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8, Δημαρχείο Αγ.Παρα-σκευής 7μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 Δημαρχείο Αγ. Παρα-σκευής 7μμ
Ο Λένιν σήμερα
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Στασιμοπληθωρισμός: γεροντική ασθένεια του καπιταλισμού
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 Δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
Ο Λένιν σήμερα
Ομιλητής: Νεκτάριος Χάινταρ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ - ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8, Ψωμί και Μέλι, Πλ. Εθν. Αντ. Ηλιούπολη 7μμ
Η μάχη για τη νέα δίκη-καταδίκη των νεοναζί
Ομιλητής: Γιάννης Μπαρούτσας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 Ψωμί και Μέλι, Πλ. Εθν. Αντ. Ηλιούπολη 7μμ
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΒΥΡΩΝΑΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Πλατεία Σμύρνης 7.30μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 καφέ Πλατεία Σμύρνης 7.30μμ
Στασιμοπληθωρισμός, γεροντική ασθένεια

του καπιταλισμού

Ομιλητής: Πάνος Κατσαχνιάς
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 καφέ Πλατείας Σμύρνης 7.30μμ
Το ΣΕΚΕ και το αντιπολεμικό κίνημα του 1922
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ
“Πράσινη Ανάπτυξη” και εργατικές αντιστάσεις
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ
Πόλεμος φθοράς – η ιμπεριαλιστική σύγ-κρουση ΝΑΤΟ-Ρωσίας στην Ουκρανία
Ομιλητής: Παναγιώτης Καραγιαννόπουλος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ
Στασιμοπληθωρισμός, γεροντική ασθένεια του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ
Αριστερή απάντηση στα αδιέξοδα της ΝΔ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 πολιτιστικό κέντρο «Μάνος Λοΐζος», Θηβών 245, προαύλιο 7μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές
Ομιλήτρια: Ελένη Τσαγανού
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 πολιτιστικό κέντρο «Μάνος Λοΐζος», Θηβών 245, προαύλιο 7μμ
Πόλεμος φθοράς – η ιμπεριαλιστική σύγ-κρουση ΝΑΤΟ-Ρωσίας στην Ουκρανία
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 πολιτιστικό κέντρο «Μάνος Λοΐζος», Θηβών 245, προαύλιο 7μμ
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Γιώργος Σύρος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 31/8 πολιτιστικό κέντρο «Μάνος Λοΐζος», Θηβών 245, προαύλιο 7μμ
Αριστερή απάντηση στα αδιέξοδα της ΝΔ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωΐδου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 Θέατρο Εθνικής Αντίστα-σης, απέναντι ΟΤΕ, 7μμ
Γκράμσι, ο «μοντέρνος πρίγκιπας»
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 Θέατρο Εθνικής Αντίστα-σης, απέναντι ΟΤΕ, 7μμ
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΙΛΙΟΝ

• ΤΡΙΤΗ 9/8 Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ
Ελλάδα – Τουρκία, ο εχθρός μας είναι εδώ
Ομιλήτρια: Ελπίδα Ζαραδούκα
• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/8 Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ
Ο Λένιν οδήγησε στον Στάλιν;
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 πλατεία Ηρώ 7μμ
Γυναίκες - η διαλεκτική της απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 ΚΑΠΗ Σπλάντζιας 7.30μμ
Γυναίκες - η διαλεκτική της απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΠΑΤΡΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ aberto, Ρήγα Φερ-ραίου 48-50 (πλ. Όλγας) 7μμ
Ουκρανία, ιμπεριαλιστικός πόλεμος φθοράς
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 καφέ aberto, Ρήγα Φερ-ραίου 48-50 (πλ. Όλγας) 7μμ
Λένιν: Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Θάνος Παυλόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 4/8 πάρκο 626, 7.30μμ
Οδήγησε ο Λένιν στον Στάλιν;
Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσοβ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Ποέτα 8μμ
Αριστερή απάντηση στα αδιέξοδα της ΝΔ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 καφέ Ποέτα 8μμ
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8 καφέ Ποέτα 8μμ
Πόλεμος φθοράς - η ιμπεριαλιστική σύγκρουση ΝΑΤΟ-Ρωσίας στην Ουκρανία
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Κονάκι 7μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 4/8 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Η πάλη για τη νέα δίκη - καταδίκη της Χ.Α.
Ομιλήτρια: Εύη Ευσταθοπούλου

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγύη

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8

ΗΣΑΠ Ν. Ηράκλειο, 6.30μμ
ΗΣΑΠ Ν. Ιωνία, 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 4/8

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Σκλαβενί-της, 7.30μμ
ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ 7.30μμ Άνω Πετρά-λωνα Σταθμός
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 7.30μμ
ΘΗΣΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζοδρομος Χαίμαντά 6μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ Πλατεία Εθν. Αντί-στασης 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος&Καραϊσκού 7.30μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σβόλου και Γούναρη, 7.30μμ

ΠΑΤΡΑ

Πλ. Γεωργίου 7.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

πάρκο Γεωργιάδη 7.30μμ

ΧΑΝΙΑ

Λαϊκή Μίνως 10πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/8

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 7.30μμ
ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος 7.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος 7.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 6/8

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου, 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ, Γαλατσίου και Βείκου, 11πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μίνως 10πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Δημήτρης Δασκα-λάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikl@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-τητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύ-σει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-νες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνα-τούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύ-χει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του ’17 ηττή-θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετω-πίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέ-ρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστη-ρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθε-ρωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκροστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή ορ-γανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχ-θούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-κές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνο-λικά τον καπιταλισμό.

ΦΑΚΕΛΟΣ ΕΠΑΝΑΠΡΟΩΘΗΣΕΙΣ

Μητσοτάκης-ΕΕ-Λεζερί, το ίδιο μαγαζί

Συγκλονιστικά στοιχεία αποκάλυψε η μέχρι τις 28/7 αδημοσίευτη έκθεση της OLAF, της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης. Πρόκειται για την έκθεση που οι λεγόμενοι “αδιάφθοροι” της Ευρώπης είχαν εκπονήσει τον περασμένο Φλεβάρη, ανταποκρινόμενοι στο πλήθος δημοσιευμάτων που είχαν κάνει τουλάχιστον 5 διεθνή έντυπα, με έρευνες για τις παράνομες επαναπροωθήσεις στα ελληνικά σύνορα και τη συνεργεία της Frontex σε αυτές.

Η πραγματοποίηση της έρευνας από την OLAF έγινε μυστικά. Η αποκάλυψη του πορίσματος, ότι δηλαδή η Frontex και γνώριζε για τις επαναπροωθήσεις και συνεργαζόταν με τις ελληνικές αρχές σε αυτές, αλλά πολύ περισσότερο ότι ο ίδιος ο επικεφαλής της, **Φαμπρίς Λεζερί**, είχε συστηματικά συγκαλύψει τις καταγγελίες οδήγησε σε μια σειρά κρίσεων στους θεσμούς της ΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό διακόπηκε από την Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η χρηματοδότηση της Frontex, ενώ αποκορύφωμα της κρίσης ήταν η παραίτηση του Λεζερί στα τέλη Απρίλη.

Ωστόσο η έκθεση παρέμενε κρυφή ακόμη κι από τους ευρωβουλευτές. Τώρα, με τη δημοσίευσή της από το **Spiegel** και την **Le Monde**, ανοίγει ξανά ο κύκλος της κρίσης. Οι δημοσιογράφοι του Spiegel, **Steffen Ludke** και **Γιώργος Χρηστίδης** παρουσίασαν στο Twitter συνοπτικά τι περιλαμβάνει η έκθεση – κόλαφος.

Ο S. Ludke περιγράφει: «Η έκθεση επιβεβαιώνει τα ρεπορτάζ μας. Προσθέτει δε, βασισμένη σε ιδιωτικά μηνύματα, σημαντικές λεπτομέρειες. Αντί να αποτρέπει τις επαναπροωθήσεις, ο Λεζερί και η ομάδα του κάλυψαν την Ελλάδα, είπαν ασύστολα ψέματα στο Ευρωκοινοβούλιο και κράτησαν κρυφό το γεγονός

ότι η Frontex τις χρηματοδοτούσε. Η 129 σελίδων έκθεση κατατέθηκε τον Φεβρουάριο. Το ευρωπαϊκό κοινό δεν έχει πρόσβαση, παρότι είναι τα δικά τους χρήματα που χρησιμοποιήθηκαν για παράνομους σκοπούς.

Υπάρχουν εξόφθαλμες παραδοχές στην αναφορά: “βάσει της εικόνας και των πληροφοριών που είχαμε, καθώς και φωτογραφιών που είδαμε, είναι κοινός τόπος μέσα στη Φρόντεξ ότι αυτό που βλέπαμε ήταν παράνομες επαναπροωθήσεις, αλλά παλιά στελέχη ήθελαν να τις κουκουλώσουν”. Το ελληνικό λιμενικό “έβαζε σε σοβαρό κίνδυνο τις ζωές των επιβατών”, σημείωναν αξιωματικοί αναφερόμενοι σε περιστατικό του Αυγούστου του 2020. Τότε, μια βάρκα βιντεοσκοπήθηκε από εναέριο μέσο παρακολούθησης της Frontex να ρυμουλκείται προς την Τουρκία.

Η Frontex απάντησε με την απόσυρση του ιπτάμενου εξοπλισμού, έτσι ώστε να μην υπάρξει μάρτυρας ακόμη περισσότερων παραβιάσεων θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ένα χειρόγραφο σημείωμα με ημερομηνία 16/11/20 λέει: “αποσύραμε το εναέριο μέσο μας πριν λίγο καιρό για να μην υπάρξει μαρτυρία”. Η ευρωπαϊκή υπηρεσία εσκεμμένα “κοίταξε από την άλλη μεριά”.

Πρόκειται για επαναλαμβανόμενα φαινόμενα όπως έγραφαν οι αξιωματικοί τον Αύγουστο. “Γίνεται όλο και πιο δύσκολη η αντιμετώπιση”. Τα περιστατικά αποτελούσαν “μεγάλο ρίσκο για τη φήμη” της υπηρεσίας. Η OLAF επίσης τεκμηριώνει το πώς οι αξιωματικοί της Frontex αυτολογοκρίνονταν έτσι ώστε να μην προκαλέσουν την οργή των ελληνικών αρχών. “Περιστατικά δεν αναφέρονταν μέσα από τα επίσημα κανάλια, καθώς το επιχειρησιακό προσωπικό της Frontex φοβόταν τις συνέπειες από τις ελληνικές αρχές”.

Ο δημοσιογράφος περιγράφει επίσης την

οργανωμένη συνωμοσιολογία που επικρατούσε στα υψηλά κλιμάκια της Frontex. Ο Λεζερί κατηγορεί την Κομισιόν ότι “είναι με την πλευρά των ΜΚΟ”. Η τέως γραμματέας θεμελιωδών δικαιωμάτων της Frontex, **I. Arnaez**, παρομοιάζοταν με τον Πολ Ποτ και κατηγορείται ότι θα επέβαλε ένα “τρομοκρατικό καθεστώς κόκινων Χμερ” στη Frontex μαζί με τους “αριστεριστές υπαλλήλους”. Οι αξιωματικοί θεμελιωδών δικαιωμάτων, προειδοποιούσαν στα μηνύματά τους κάποιοι μέσα στη Frontex, “δεν είναι πραγματικοί συνάδελφοι”.

Συνένοχοι

«Διαβάζοντας αυτά τα μηνύματα δεν μπορεί κανείς να μην καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ΕΕ έβαλε τη Frontex, μια πολύ καλά χρηματοδοτούμενη υπηρεσία, στα χέρια ενός δεξιού λαϊκιστή», σχολιάζει ο δημοσιογράφος S. Ludke. Και συνεχίζει: «Η αναφορά επικεντρώνεται στον Λεζερί και την ομάδα του, αλλά βάζει πίεση και στην Κομισιόν καθώς και στη νέα ηγεσία της Frontex. Θα πρέπει να δράσουν αμέσως αν δεν θέλουν να είναι συνένοχοι. Η έκθεση είναι προφανώς τόσο τοξική που πολλοί δεν θέλουν να τη διαβάσουν. Ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Μ. Σχοινάς, που εσωτερικές πληροφορίες λένε ότι δρα περισσότερο σαν Έλληνας παρά σαν Ευρωπαίος αξιωματούχος, πρόσφατα ζορίστηκε με τη σχετική ερώτηση. Η [νέα εκτελεστική συντονίστρια της Frontex] Α. Καλνάνια δεν έχει διαβάσει την έκθεση. Η Επίτροπος Ίλβα Γιόχανσον είναι πολιτικά υπεύθυνη». Οι ερωτήσεις σχετικά με την έκθεση της OLAF γενικά αντιμετωπίστηκαν είτε με αμηχανία είτε με άρνηση από τα αρμόδια πρόσωπα.

Όλα αυτά φτάνουν στο φως της δημοσιότητας ενώ ταυτόχρονα η ΕΛΑΣ πραγματοποίησε την επαναπροώθηση 50 προσφύγων που ήταν για παραπάνω από 12 μέρες εγκλωβισμένοι

στον Έβρο. Και το έκανε ενώ το ΕΔΔΑ έχει εκδώσει ασφαλιστικά μέτρα, υποχρεώνοντας δηλαδή τις ελληνικές αρχές να περιθάλψουν αυτά τα 50 άτομα και να τους δώσουν δυνατότητα υποβολής αίτησης ασύλου. Είχε προηγηθεί μια αιματηρή απόπειρα επαναπροώθησης της ίδιας ομάδας προσφύγων που κόστισε 3 νεκρούς. Οι ελληνικές αρχές προτίμησαν να παραβιάσουν τις αποφάσεις του ΕΔΔΑ για ακόμη μια φορά παρά να ρισκάρουν να ανοίξουν το στόμα τους οι αυτόπτες μάρτυρες των δολοφονιών.

Ένα μήνα νωρίτερα ο **Μηταράκης** είχε βραβεύσει τον πρώην αρχηγό του Λιμενικού **Θ. Κιάρη**. Όσο ο Κιάρης ήταν στη θέση αυτή επαναπροωθήθηκαν από τη θάλασσα τουλάχιστον 40.000 άνθρωποι, καθώς αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα στις διασώσεις που αναφέρει το λιμενικό και τις αφίξεις που τελικά καταγράφονται σε ελληνικό έδαφος.

Όλα αυτά δείχνουν ότι δεν πρόκειται για πρόβλημα προσώπων ή διαφθοράς. Η ΕΕ φρούριο βρίσκεται στην επίθεση εδώ και χρόνια, με αιχμή του δόρατος το ελληνικό κράτος και ειδικά την πρόθυμη και ρατσιστική κυβέρνηση της ΝΔ. Γι’ αυτό καταπίνουν τα λόγια τους οι υψηλά ιστάμενοι. Η Frontex αποκτά όλο και περισσότερες αρμοδιότητες τα τελευταία χρόνια. Το σχέδιο είναι να φτάσει τα 10.000 άτομα συνοριοφυλακή μέχρι το 2027. Μια “καλύτερη” ηγεσία ή κάποιες ευρωπαϊκές θεσμικές κινήσεις δεν θα δώσουν λύση. Η μόνη λύση είναι η διάλυση της Frontex και το σύνθημα που ακούγεται στις αντιρατσιστικές διαδηλώσεις το αποτυπώνει καθαρά: “Frontex σημαίνει πρόσφυγες πνιγμένοι”.

Αφροδίτη Φράγκου

ΔΟΜΕΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΩΝ

Καθημερινές κινητοποιήσεις εργαζομένων

Σε καθημερινές κινητοποιήσεις στο υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου προχώρησαν εργαζόμενοι/ες σε Δομές Φιλοξενίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων την προηγούμενη εβδομάδα. Αίτημά τους η άμεση εκταμίευση της χρηματοδότησης της λειτουργίας των Δομών.

Υπενθυμίζεται ότι, όπως αναφέρουν σε ανακοίνωσή τους οι εργαζόμενοι/ες, πρόκειται για χρήματα για “ήδη εγκεκριμένες και υπογεγραμμένες συμφωνίες”. Παρότι οι σχετικές συμφωνίες κάνουν λόγο για προκαταβολή του 80% του ποσού, κι ενώ το πρόγραμμα ξεκίνησε 1/2/22, την 1η Αυγούστου δεν έχει ακόμα δοθεί ούτε ευρώ.

Μετά την έναρξη των κινητοποιήσεων το Υπουργείο είπε ανεπίσημα ότι δύναται

να καταβάλει μόνο το 20%, πράγμα που επίσης δεν έχει γίνει. Η Ειδική Γραμματεία Προστασίας Ανηλίκων δεσμεύτηκε ότι αυτό το ποσό θα δοθεί μέχρι τις 16 Αυγούστου. Οι εργαζόμενοι/ες τονίζουν βέβαια ότι δεν θα σταματήσουν στο 20%.

ρίως, για τα προσφυγόπουλα που υποτίθεται είναι αρμόδιο να προστατέψει. Πρόκειται για άλλη μια πτυχή της αντεργατικής και αντιπροσφυγικής πολιτικής της κυβέρνησης.

ΚΟΥΤΣΟΠΟΔΙ

Κάτω τα χέρια από τους εργάτες γης

Άλλη μια καταγγελία ρατσιστικής και εργοδοτικής βίας φέρνει στο φως η ΚΕΕΡΦΑ. Στις 22 Ιούλη, ο 38χρονος Αχμέντ Φιάζ, εργάτης γης, ξυλοκοπήθηκε από τον εργοδότη του. Σε βίντεο το θύμα κατέγραψε τη ρατσιστική συμπεριφορά του εργοδότη, τις βρισιές, τις απειλές και χτυπήματα. Ο εργάτης καταγγέλλει ότι δεν έχει λάβει 240 ευρώ δεδουλευμένα, ενώ επίσης δούλεψε ανασφάλιστος. Ο Α. Φιάζ υπέβαλε μήνυση και ο ξυλοδαρμός του ήταν η απάντηση του επί 7 χρόνια εργοδότη του.

Η πρόσφατη κύρωση της συμφωνίας Ελλάδας Μπανγκλαντές στέλνει μήνυμα στους εργοδότες ότι η κυβέρνηση προσπαθεί να νομιμοποιήσει τις συνθήκες Μανωλάδας και στρώνει τον δρόμο στην εργοδοτική αυθαιρεσία. Επιπλέον, όπως αναφέρει και η ΚΕΕΡΦΑ στην ανακοίνωσή της: «Το τελευταίο διάστημα πυκνώνουν οι εργοδοτικές ρατσιστικές επιθέσεις. Ένοχη είναι η ίδια η ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης που καταδιώκει μετανάστες και πρόσφυγες σε πόλεις και χωριά, με pushbacks και επιχειρήσεις σκούπα γεμίζοντας την Αμυγδαλέζα».

Μεταφορές, λιμάνια, αεροδρόμια, τηλεπικοινωνίες, ενέργεια, σε μια σειρά χώρες της Ευρώπης και όχι μόνο, ξεσπάνε απεργίες σε αυτούς τους κρίσιμους τομείς. Τα συνδικάτα ζητάνε να πάρουν πίσω τα χαμένα τριών χρόνων πανδημίας αλλά κυρίως να μην αφεθεί ο πληθωρισμός που καλπάζει να εξαφανίσει εντελώς τους μισθούς.

Η εργοδοσία και οι κυβερνήσεις ανησυχούν. “Το τελευταίο που χρειαζόμαστε είναι ένα καλοκαίρι απεργιών”, λέει σε ανακοίνωσή της η CBI, ο σύνδεσμος των καπιταλιστών στη Βρετανία, για να συμπληρώσει ότι ο πληθωρισμός ανησυχεί... εξίσου και τα αφεντικά και την εργατική τάξη. Ο ηγέτης του Εργατικού Κόμματος, Κιρ Στάρμερ, διέγραψε από το κόμμα τα στελέχη του που πήραν μέρος σε απεργιακές φρουρές των σιδηροδρομικών για να στείλει το μήνυμα στα αφεντικά ότι η αντιπολίτευση που κάνει, την ώρα που η Δεξιά ψάχνει πρωθυπουργό, είναι μόνο συμβολική. Στη Νορβηγία έπεσαν λυτοί και δεμένοι για να σταματήσουν την απεργία στο πετρέλαιο και το φυσικό αέριο. Στη Γερμανία, τα δικαστήρια έριξαν το βάρος τους για να βγάλουν τις απεργίες στα λιμάνια παράνομες αν συνεχίζονταν μέσα στον Αύγουστο. Την ώρα που η Γερμανία “παλεύει” με τις επιπτώσεις του πολέμου στην Ουκρανία, είναι ανήκουστο λένε τα αφεντικά να παραμένουν τα κοντέινερ στα λιμάνια, και να συσσωρεύονται τα καράβια στη Βόρεια Θάλασσα και τη Βαλτική, λόγω των απεργιών.

Οι αεροπορικές εταιρείες γρουλίζουν ότι οι απεργίες που ξεσπάνε από το προσωπικό εδάφους, αέρος αλλά και στα αεροδρόμια δεν τους επιτρέπουν να ανακάμψουν μετά την πανδημία.

Έχουν δίκιο να φοβούνται όλοι τους. Δεν έχουν μείνει πλέον εργαζόμενοι οι οποίοι να πιστεύουν στην καλή θέληση των αφεντικών. Γίνεται παντού όλο και πιο ξεκάθαρο ότι ο μόνος τρόπος να αντιμετωπιστεί η έκρηξη των τιμών είναι να διεκδικήσουμε αυξήσεις που θα ισοφαρίσουν τα υπερκέρδη που προσπαθούν να βγάλουν τα αφεντικά. Και ο δρόμος προς τα εκεί είναι γερά συνδικάτα και απεργίες.

Νίκος Λούντος

Κύμα απεργιών στην Ευρώπη

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Στη Βρετανία ο γύρος των απεργιών συνεχίζεται και δυναμώνει. 6000 μηχανοδηγοί σε επτά σιδηροδρομικές εταιρείες προχώρησαν σε απεργία το περασμένο Σάββατο.

Τα μέλη του συνδικάτου Aslef που κήρυξε την απεργία οργάνωσαν 50 απεργιακές φρουρές σε κεντρικούς σιδηροδρομικούς σταθμούς.

Ο Ίαν, οδηγός στην εταιρεία Southeastern δηλώνει στην εφημερίδα Socialist Worker: “Δεν έχουμε δει αύξηση στους μισθούς μας εδώ και τρία χρόνια για διάφορους λόγους. Είμαστε η τρίτη χειρότερη εταιρεία από άποψη μισθών, στην πιο ακριβή περιοχή της Βρετανίας. Η δουλειά στη διάρκεια της πανδημίας και οι απανωτές αλλαγές στις βάρδιες έχουν προκαλέσει μεγάλη εχθρικότητα προς την εργοδοσία και προς την κυβέρνηση. Είναι ώρα να ενωθούν όλοι οι εργάτες. Φτάνει πια. Αν ο Ρίσι Σουνάκ ή η Λιζ Τρας γίνουν πρωθυπουργοί [μετά την παραίτηση του Μπόρις Τζόνσον] μόνο χειρότερα μπορούν να γίνουν τα πράγματα. Χρειαζόμαστε αλλαγή κυβέρνησης”.

Εργατική αντίσταση

Η απεργία των μηχανοδηγών είναι κομμάτι ενός κύματος εργατικής αντίστασης για τους μισθούς, την ώρα που ο δείκτης της αύξησης των τιμών φτάνει στο 11,8%.

Την Τετάρτη, απεργία έκαναν 40 χιλιάδες μέλη του συνδικάτου RMT στους σιδηρόδρομους. Και την Παρασκευή, άλλες 40 χιλιάδες εργάτες και εργάτριες στη British Telecom (BT), τη μεγαλύτερη εταιρεία τηλεπικοινωνιών στη Βρετανία, έκαναν κι αυτοί απεργία. Σε απεργία στη BT προχώρησαν και τη Δευτέρα 1 Αυγούστου.

Η αλληλεγγύη στις απεργίες είναι τεράστια. Το BBC ψάχνει με το τουφέκι να βρει κάποιον να κάνει παράπονα για τους απεργούς και αυτό που βρίσκει είναι κόσμος που δηλώνει την αλληλεγγύη του και λέει πως όλοι οι εργάτες έπρεπε να πάρουν παράδειγμα.

Μέλη του συνδικάτου Unite και του CWU (από άλλους τομείς του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα) πήγαν για συμπάρασταση στις απεργιακές φρουρές.

Απεργοί της Λουφτχάνσα στην Φρανκφούρτη, 27/7. Φωτό: Frank Simon/REUTERS

Ο Νάιτζελ, απεργός από το Λιντς, λέει στο Socialist Worker: “Οι εργάτες καταλαβαίνουν ότι αγωνίζονται συνάδελφοί τους και η υποστήριξη είναι πραγματικά καλή. Δεν υπήρξε καμιά σοβαρή πρόταση από την εργοδοσία για τον κόσμο που βρέθηκε στην πρώτη γραμμή στη διάρκεια της πανδημίας”.

Σε πολλές απεργιακές φρουρές πήραν μέρος ακτιβιστές του κινήματος ενάντια στην κλιματική αλλαγή. Η Κλάρα από το Extinction Rebellion λέει: “Η κλιματική αλλαγή και η κρίση του κόστους ζωής έχουν την ίδια ρίζα - ένα καπιταλιστικό σύστημα που λειτουργεί για την απληστία και το κέρδος. Για να σταματήσουμε το κλιματικό χάος, δεν αρκεί μόνο να φύγουμε από τα ορυκτά καύσιμα. Χρειαζόμαστε ένα δημόσιο, βιώσιμο και προσβασιμο σε όλους σύστημα μεταφορών για τους πολλούς και όχι για τους λίγους”.

Στην British Telecom είναι η πρώτη απεργία εδώ και 35 χρόνια. Η British Telecom ανακοίνωσε κέρδη 1,5 δις ευρώ και έδωσε σαν επιβράβευση στο αφεντικό της έναν μισθό πάνω από 4 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Αλλά για τους εργαζόμενους δεν περισσεύουν ούτε για να καλύψουν τη χασούρα του πληθωρισμού.

Η Σαρλότ, από το Ανατολικό Λονδίνο λέει την ώρα που βρίσκεται στην απεργιακή φρουρά: “Είναι η πρώτη μου φορά σε απεργία. Είναι ωραία αίσθηση να διεκδικείς. Δεν μας παίρνει να μην βγούμε σε απεργία. Δεχόμαστε μεγάλη υποστήριξη από πολύ κόσμο που έρχεται εδώ για να μας συμπαρασταθεί, και ακόμη δεν είναι ούτε 9 το πρωί.”

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Μετά τις μεγάλες απεργίες των λιμενεργατών στο Αμβούργο και τα άλλα βόρεια γερμανικά λιμάνια, σειρά πήραν οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες στη Λουφτχάνσα. Την περασμένη Τετάρτη απήργησαν 5000 εργαζόμενοι εδάφους, τους οποίους οργανώνει το συνδικάτο Ver.di, απαιτώντας αυξήσεις 9,5% για να καλυφθεί ο πληθωρισμός.

“Η κατάσταση στα αεροδρόμια βρίσκεται υπό κατάρρευση και οι εργαζόμενοι πιέζονται και υπερφορτώνονται με δουλειά όλο και περισσότερο, λόγω της μεγάλης έλλειψης προσωπικού, του υψηλού πληθωρισμού και του παγώματος των μισθών εδώ και τρία χρόνια”, δηλώνει στα MME η Κριστίνε Μπέλε από το συνδικάτο. Σε ανακοίνωσή τους, οι εργαζόμενοι γράφουν: “Θέλουμε αερομεταφορές χωρίς άγχος και χωρίς περιορισμούς για τους επιβάτες μας και για εμάς, τους εργαζόμενους.

Η Λουφτχάνσα περιέκοψε πολλές θέσεις εργασίας στη διάρκεια της πανδημίας.” Υπολογίζονται ότι σε όλο τον τομέα των αερομεταφορών υπάρχουν 7000 ελλείψεις προσωπικού και όλες οι εταιρείες εκμεταλλεύτηκαν την πανδημία για να περικόψουν από παντού. Από την απεργία υπολογίζουν ότι ακυρώθηκαν περίπου 1000 πτήσεις με επιπτώσεις σε 135 χιλιάδες επιβάτες. Και στη Φρανκφούρτη και το Μόναχο, τα δυο πιο σημαντικά κέντρα της εταιρείας, επικράτησε χάος με όλα τα γκισέ να μετατρέπονται σε γκισέ εύρεσης εναλλακτικών πτήσεων και τους δημοσιογράφους των γερμανικών καναλιών να ψάχνουν απεγνωσμένα πού ακριβώς τελειώνει η ουρά.

Όμως, συνολικά τις τελευταίες βδομάδες η Λουφτχάνσα έχει χάσει 6000 περίπου πτήσεις, μέσα στο συνολικό χάος που έχει προκληθεί από την υποτιθέμενη επιστροφή στην “κανονικότητα”, χωρίς όμως υποδομές και χωρίς τους απαραίτητους εργαζόμενους. Αντίστοιχη κατάσταση επικρατεί σχεδόν σε όλα

τα ευρωπαϊκά αεροδρόμια. Στο Λονδίνο, οι εταιρείες των αεροδρομίων έκαναν “έκκληση” στις αεροπορικές εταιρείες να μην κλείνουν άλλα εισιτήρια γιατί δεν υπάρχει η υποδομή να καλυφθούν τόσοι επιβάτες.

Λίγες μέρες μετά το προσωπικό εδάφους, οι πιλότοι της Λουφτχάνσα εξουσιοδότησαν το δικό τους σωματείο να προχωρήσει άμεσα σε απεργία. Σύμφωνα με το σωματείο, σχεδόν το 98% των πιλότων ψήφισαν υπέρ της απεργίας. Ζητάνε αυξήσεις αλλά και να παρθούν πίσω οι επιθέσεις της οποίας αναγκάστηκαν να υποστούν στη διάρκεια της πανδημίας. Απαιτούν 5,5% αυξήσεις άμεσα και δέσμευση για αναπροσαρμογή του μισθού με βάση τον πληθωρισμό. Επίσης, απαιτούν όλες οι συμβάσεις για τους μισθούς να ισχύουν εξίσου σε ολόκληρο τον όμιλο της Λουφτχάνσα που περιλαμβάνει και την “φτηνή” αδελφή εταιρεία της Λουφτχάνσα, Eurowings.

Τα σωματεία της Λουφτχάνσα λένε πως θα συνεχίσουν την απεργιακή μάχη με προγραμματισμένες απεργίες μέχρι και το 2023.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Παράλληλα, και τα αεροδρόμια της Ισπανίας βρέθηκαν σε κατάσταση χάους, με πετυχημένες απεργίες από το προσωπικό της Ryanair αλλά και της Easyjet. Παρά τις συντονισμένες προσπάθειες της εργοδοσίας και του κράτους που ορίζει σαν “προσωπικό ασφαλείας” σχεδόν τους πάντες, εκατοντάδες πτήσεις ακυρώθηκαν και άλλες πολλές καθυστέρησαν. Οι εργαζόμενοι της Ryanair εκτός από τις αυξήσεις, διεκδικούν να παρθούν πίσω και απολύσεις, ενώ στην Easyjet τα σωματεία καταγγέλλουν πως η εταιρεία βρίσκει τρόπους να ρίξει τους μισθούς και κάτω από τον κατώτατο. Απεργίες προγραμματίζονται όλο το φθινόπωρο, μέχρι και τα Χριστούγεννα για να συνεχιστεί η πίεση πάνω στις εταιρείες.

Μαζική κατάληψη στο κοινοβούλιο έναν χιλιάδες Ιρακινοί διαδηλωτές και μάλιστα δύο φορές μέσα σε μια βδομάδα, την περασμένη Τετάρτη και το Σάββατο. Το κοινοβούλιο τη στιγμή που γράφουμε αυτό το άρθρο παραμένει κατειλημμένο.

Η κινητοποίηση οργανώθηκε από τις δυνάμεις του Μούκταντα αλ-Σαντρ, ενάντια στην ανακήρυξη του αλ-Σουντάνι στη θέση του πρωθυπουργού. Οι διαδηλωτές παραμέρισαν τα οδοφράγματα που προστατεύουν την διαβόητη πράσινη ζώνη, κληρονομιά της αμερικάνικης κατοχής στη Βαγδάτη, μέσα στην οποία βρίσκονται τα επίσημα κτήρια. Οι συγκρούσεις με την αστυνομία προκάλεσαν εκατοντάδες τραυματίες. Τώρα το πολιτικό μπλοκ που κυβερνάει το Ιράκ, με πρώτο τον πρώτο πρωθυπουργό Νούρι αλ-Μάλικι, καλεί τους δικούς του υποστηρικτές να οργανώσουν μαζικές αντιδιαδηλώσεις, απειλώντας να μεταφέρουν στους δρόμους τη σύγκρουση ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις.

Οι εφημερίδες και τα κανάλια παρουσιάζουν τη σύγκρουση στο Ιράκ σαν διαμάχη ανάμεσα στις “μαριονέτες του Ιράν” (δηλαδή τον Μάλικι και τους συμμάχους του) και αυτούς που δεν ελέγχονται από το Ιράν. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μέχρι πολύ πρόσφατα, το Ιράκ μάς το παρουσίαζαν σαν μια χώρα όπου η μόνη σύγκρουση που μετράει είναι θρησκευτική, αυτή μεταξύ των Σιιτών και των Σουνιτών. Τώρα και τα δύο μπλοκ τα οποία συγκρούονται είναι “Σιιτικά”, οπότε αυτές οι εξηγήσεις ξεχάστηκαν. Ο Σαντρ έχει συμμαχία με ένα από τα δύο μεγάλα κουρδικά κόμματα και ο Μάλικι με το άλλο. Δυνάμεις σουνιτικές και άλλες βρίσκονται και στις δυο πλευρές.

Και οι συμμαχίες με το Ιράν είναι πολύ επιφανειακές εξηγήσεις. Μετά το φιάσκο της αμερικάνικης κατοχής, το Ιράν όντως αναδείχθηκε βασικός πολιτικός παίχτης μέσα στο Ιράκ, καταφέροντας με τις θρησκευτικές, οικονομικές και στρατιωτικές του δυνατότητες να κινεί πολλά νήματα μέσα στη γειτονική του χώρα. Όμως, κατά καιρούς οι συμμαχίες αλλάζουν. Ο Σαντρ, για παράδειγμα, αναδείχθηκε μετά την αμερικάνικη εισβολή το 2003 σαν ηγέτης του πιο μαζικού ένοπλου κινήματος ενάντια στην κατοχή. Στις εκλογές του 2018 κατέβηκε σε συμμαχία ακόμη και με το Κομ-

31 Ιούλη, Το κατειλημμένο κοινοβούλιο

ΙΡΑΚ

Η οργή έφτασε στο κοινοβούλιο

μουνιστικό Κόμμα, ενώ στην προσπάθειά του να στήσει κυβέρνηση προσπάθησε να πάρει τη στήριξη μέχρι και της Σαουδικής Αραβίας.

Στην πραγματικότητα, η οργή απέναντι στο πολιτικό σύστημα που κληροδότησε η αμερικάνικη κατοχή είναι μαζική και απλώνεται πολύ πέρα από τις πολιτικές δυνάμεις και τους θρησκευτικούς διαχωρισμούς. Από το 2019 ως το 2021 εξελίχθηκε μια μαζική εξέγερση στο Ιράκ, με τη νεολαία στην πρώτη γραμμή, που έφτασε να συγκρούεται με όλα τα κόμματα και όλες τις ένοπλες πολιτοφυλακές. Μια χώρα που βρίσκεται πάνω σε κάποια από τα πιο σημαντικά κοιτάσματα πετρελαίου έχει 2,5 εκατομμύρια ανθρώπους -από τα 40 εκατομμύρια του πληθυσμού της- να λιμοκτονούν.

Διαλυμένες υποδομές

Δισεκατομμύρια ξεζουμίζονται κάθε μέρα αλλά οι υποδομές της χώρας παραμένουν διαλυμένες, και με 47 βαθμούς Κελσίου ο κόσμος μένει χωρίς ρεύμα. Η “τάξη” που άφησαν πίσω τους οι ΗΠΑ, όταν αναγκάστηκαν να φύγουν κυνηγημένες ήταν να μοιράσουν την πολιτική και οικονομική πίτα της χώρας στα θρησκευτικά μπλοκ και τους αντίστοιχους προστάτες τους στην περιοχή (το Ιράν είναι ένας από αυτούς). Πρόκειται για ένα σύστημα διαρκούς

διαφθοράς και διαρκούς καλλιέργειας μίσους ανάμεσα στις θρησκευτικές και εθνотικές κοινότητες.

Γι’ αυτό και ο Σαντρ και άλλες δυνάμεις προσπάθησαν να εμφανιστούν ως εκφραστές της εξέγερσης του 2019-2021 λέγοντας πως αγωνίζονται για συνολική πολιτική αλλαγή που θα καταργήσει τα προνόμια και τους διαχωρισμούς. Όμως, στην πράξη επιχειρούν να αξιοποιήσουν το κίνημα για να πάρουν μέρος στη μοιρασιά από καλύτερες θέσεις. Η εξέγερση του 2019-2021 έπαιρνε έμπνευση από τις παράλληλες διαδικασίες στο Λίβανο, αλλά και το Σουδάν όπου ανατράπηκε ο δικτάτορας Μπασίρ. Το πολιτικό αποτέλεσμα στο Ιράκ ήταν να βγει ακόμη πιο διασπασμένο και αποδυναμωμένο το πολιτικό σύστημα. Στις εκλογές του 2021, το κόμμα του Σαντρ βγήκε πρώτο αλλά με μόλις 10%. Το κόμμα του Μάλικι δεν πήρε ούτε 6%. Από τα 22 εκατομμύρια των εγγεγραμμένων ψήφισαν περίπου 9 εκατομμύρια. Οι περιγραφές περί ενός κόσμου που άγεται και φέρεται από τους διάφορους ηγέτες διαψεύδονται. Ο θυμωμένος και εξεγερμένος κόσμος στο Ιράκ ψάχνει τρόπο να εκφραστεί και να οργανωθεί.

Ν.Λ.

Τα διεθνή ΜΜΕ προβάλλουν με τεκνή ρεπορτάζ την αναχώρηση του πρώτου πλοίου φορτωμένου με σιτηρά από το λιμάνι της Οδησσού. Το πλοίο έχει προορισμό τον Λίβανο που υποφέρει σκληρά από τις ελλείψεις. Τα ελληνικά ΜΜΕ βάζουν την είδηση στα «ψιλά», μιας και πρόκειται για την πρώτη έμπρακτη υλοποίηση της συμφωνίας που έκανε η Ρωσία με τον ΟΗΕ και την Ουκρανία ύστερα από τη μεσολάβηση της τουρκικής κυβέρνησης. Η Κωνσταντινούπολη θα είναι η έδρα της επιτροπής επίβλεψης της συμφωνίας.

Αυτή η εξέλιξη δεν πρόκειται να φέρει ούτε την επίλυση της «επισιτιστικής κρίσης» ούτε την αρχή του τέλους του πολέμου. Η ίδια η συμφωνία κρέμεται σε μια κλωστή. Πρόκειται για μια προσωρινή

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ Με το δάχτυλο στην σκανδάλη

χαλάρωση του ρωσικού αποκλεισμού, με τις νάρκες -και των δυο πλευρών- να παραμένουν. Το ενδεχόμενο για ένα «επεισόδιο» που θα την τινάξει στον αέρα να παραμονεύει στη γωνία.

Γι’ αυτό άλλωστε ο υπουργός υποδομών της Ουκρανίας προειδοποιεί στους Φαϊνάνσιαλ Ταϊμς ότι θα «πάρει μήνες» για να φτάσουν οι εξαγωγές των ουκρανικών σιτηρών στα προπολεμικά τους επίπεδα. Όσο για την επισιτιστική κρίση, μπορεί οι τιμές να έπεσαν προσωρινά, αλλά αυτό δεν φέρνει καμιά ανακούφιση στις φτωχές χώρες που ήδη υποφέ-

ρουν, ούτε τέλος στην κερδοσκοπία των καπιταλιστών.

Η πραγματικότητα είναι ότι ο πόλεμος στην Ουκρανία δεν έχει ορατό τέλος και τα εγκλήματα διαδέχονται το ένα το άλλο. Ρωσικοί πύραυλοι ξαναχτυπάνε μεγάλες πόλεις, εκατοντάδες χάνονται καθημερινά στις μάχες. Από την άλλη, τα «υπερσύγχρονα» συστήματα εκτόξευσης πολλαπλών ρουκετών Himars που έστειλαν οι ΗΠΑ στην ουκρανική κυβέρνηση μπήκαν σε χρήση: έπληξαν φυλακή στο υπό ρωσικό έλεγχο Ντονμπάς σκοτώνοντας δεκάδες... Ουκρανούς αιχμαλώτους.

Στην πραγματικότητα οι ανταγωνισμοί των ιμπεριαλιστών δεν μπαίνουν σε ύφεση αλλά κλιμακώνονται. Οι στόλοι και τα μαχητικά αεροσκάφη των ΗΠΑ και της Κίνας είναι με το δάχτυλο στην σκανδάλη στη Νότια Κινέζικη Θάλασσα και στα ανοιχτά της Ταϊβάν. Η Πελόζι, η αντιπρόεδρος των ΗΠΑ αναμένεται να επισκεφτεί αυτό το νησί που η Κίνα θεωρεί έδαφός της. Μέχρι τώρα οι ΗΠΑ «αναγνώριζαν» απλά την ύπαρξη της Ταϊβάν. Τώρα με την ενδεχόμενη επίσκεψη Πελόζι κάνουν ένα βήμα στην επίσημη αναγνώρισή της. Ακόμα και αν αυτή τη φορά τα πράγματα δεν εξελιχθούν σε κάποιο «θερμό επεισόδιο» η συνέχεια θα είναι περισσότεροι εξοπλισμοί και πολεμικές εντάσεις.

Λ.Μ.

Διέκοψε την απεργία πείνας ο Γ. Μιχαηλίδης

Διέκοψε την απεργία πείνας μετά από 68 μέρες ο Γιάννης Μιχαηλίδης. Όπως ανέφερε ανάμεσα σε άλλα στην δήλωσή του:

«Βρίσκομαι στην δυσάρεστη θέση να ανακοινώσω ότι διακόπτω αυτόν τον δύσκολο αγώνα, χωρίς να έχω κερδίσει κάτι ουσιαστικό. Ωστόσο δεν ολοκληρώθηκε αυτός ο αγώνας και δεν σκοπεύω να τον αφήσω ανολοκλήρωτο... Θα συνεχίσω να διεκδικώ αυτό που δικαιούμαι και ευελπιστώ να μη χρειαστεί να επανέλθω.

Το σύστημα δικαιοσύνης έχει εξευτελιστεί. Μοναδική επιτυχία της απεργίας πείνας μέχρι στιγμής ότι ανέδειξε τις αντιφάσεις του. Όσον αφορά το ανάχωμα που επιχείρησα να βάλω, υπήρξαν οι τοποθετήσεις των νομικών, που μεταβάλλουν το κλίμα που έπαιζε, της λογικής “πέτα τους μέσα και πέτα τα κλειδιά”. Το προσωπικό μου αίτημα όμως παραμένει στον αέρα... Κλείνοντας αυτή την ανακοίνωση, θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς όσους με στήριξαν με οποιοδήποτε τρόπο... Εξακολουθώ να προσβλέπω στην άμεση απελευθέρωσή μου...»

Κάτω τα χέρια από τον λόφο του Στρέφη

«Σήμερα το πρωί εμφανίστηκαν στο λόφο Στρέφη μηχανικοί για την ανάπλαση του λόφου, συνοδευόμενοι από ισχυρές δυνάμεις της αστυνομίας» ανέφερε ανάμεσα σε άλλα σε καταγγελία της, την Τρίτη 2/8, η Ανοιχτή Συνέλευση υπεράσπισης του Λόφου Στρέφη...

«Κάτοικοι που αγνοήσαμε το καθεστώς αστυνομοκρατίας, βρεθήκαμε άμεσα στο λόφο Στρέφη ώστε να τους εξηγήσουμε για ακόμη μια φορά τους λόγους που αντιδρούμε στο σχέδιο της ανάπλασης...

Γιατί μας λένε πως ο λόφος θα είναι για όλους τους κατοίκους, ενώ εμείς οι κάτοικοι ξέρουμε πως με μπάρες και φυλάκια εισόδου, κάμερες, σεκιούριτι και μπάτσους θα είναι μόνο για τους τουρίστες και για όσους θα το βουλώνουν στη γειτονιά...

Γιατί μας λένε πως θέλουν να “να επιστρέψουν τα Εξάρχεια στους κατοίκους”, ενώ ξέρουμε πως το σχέδιο τους είναι να τα χαρίσουν στους εργολάβους και τις ιδιωτικές εταιρείες, χωρίς να μας ρωτήσουν. Γι’ αυτό έρχονται με τις μπουλντόζες μες στον Αύγουστο σαν τους κλέφτες!!

Αφότου παραμείναμε στο λόφο για περίπου μία ώρα, αποχωρήσαμε συντεταγμένα προς την πλατεία όπου ακολούθησε συνέλευση ενημέρωσης και συντονισμού για επόμενες κινητοποιήσεις».

Το μαρξιστικό βιβλιοπωλείο προτείνει

Με επιτυχία έγινε το καλοκαιρινό παζάρι του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου την Τρίτη 26 Ιουλίου. Οι εκπτώσεις συνεχίζονται και τις επόμενες μέρες. Επισκεφτείτε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο για να εξοπλιστείτε με τον πλούτο της μαρξιστικής σκέψης.

